

Giới thiệu Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu

Mơ màng tỉnh dậy, từ kí ức nhỏ bé của mình, cô chỉ biết vừa bị ai đó đánh ngất trong trường.

Cô đang ở nơi nào?

Một nơi xa hoa cổ kính như vậy, dù không bật đèn nhưng cô vẫn có thể thấy. Từ ánh sáng yếu ớt cô nhận thấy mình đang ở trong phòng ngủ. Nơi đây hẳn không thuộc thành phố.

"Cạnh"

Tiếng động phát ra khiến cô xoay người lại. Một thanh niên trẻ tuổi bước vào, khoác trên người bộ vest đen lịch lãm mà sang trọng. Ánh mắt sắc bén đằng sau lớp kính mỏng lóe lên tia quỉ mị. Một giọng nói âm trầm vang lên giữa không gian đêm tĩnh lặng.

"Chào mừng em đến với thế giới của tôi"

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Cô mơ màng tỉnh dậy, trong ký ức nhỏ bé của mình cô chỉ biết mình vừa bị ai đó đánh ngất trong trường.

Cô đang ở nơi nào?

Một nơi xa hoa như này, cổ kính như này, dù không bật đèn nhưng cô vẫn có thể thấy. Vài tia sáng le lói từ ngoài vào cũng đủ biết được đây là phòng ngủ. Nơi đây hẳn là không phải trong thành phố.

“cạnh”

Cô xoay người nhìn ra hướng phát ra tiếng động. Một người thanh niên trẻ tuổi bước vào, khoác lên người bộ vest đen lịch lãm mà sang trọng. Ánh mắt sắc bén đằng sau lớp kính mỏng lóe lên tia quỉ mị. Một giọng nói âm trầm vang lên giữa không gian đêm tĩnh lặng.

'chào mừng em đến với thế giới của tôi'

Thân cô rung lên một nhịp, miệng mấp máy. Hẳn là...

Cô không tự chủ hèn mọn dập đầu xuống đệm vài cái...

'xin hãy thả tôi ra được không? xin ngài, tôi xin ngài'

Giữa bóng đêm, mắt anh híp lại thành một đường cong mềm mại. Và...

'tự mò lên giường tôi, rồi nói thả?'

'không, tôi... tôi xin lỗi... tôi sẽ rời khỏi đây, tôi xin lỗi'

Cô nhanh chóng bước xuống giường, chạy ra hướng cửa. Nhưng là, một cánh tay mạnh mẽ kéo lại, hung hăng quăng cô trở lại giường.

Anh từng bước, từng bước tới gần cô, nâng cằm cô lên.

'nhà tôi, có mạng vào chưa chắc có mạng trở ra. Hơn nữa... còn tự tiện nằm trên giường của tôi. Có phải đáng phạt không?'

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Dứt lời, anh áp cô xuống giường, mặc cho cô đánh vào ngực anh. Về thể chất thì cô hẳn đã yếu thể hơn, nên lực đạo của cô cũng không làm khó anh gì mấy. Anh cởi áo khoác liền nhanh chóng xé sạch y phục cô xuống lộ ra cảnh xuân.

Thật không hổ danh là con nhà quyền quý, nước da trắng nõn nà, bộ ngực đầy đặn như hai cái bánh bao tròn. Vòng eo nhỏ nhắn, thon gọn, như chỉ cần chạm vào là có thể tan biến. Nói gầy cũng không gầy, có thể coi là vừa vặn, nhưng không biết có vừa miệng không.

Cô gái này, nói cũng thật phiền chết đi được, hai tay được tự do nên đánh lung tung. Thôi thì là do cô, rượu mời không uống, tự muốn thử rượu độc. Vừa nghĩ anh liền mang tay cô khóa chặt trên đầu. Anh mắt dờn về phía hai nhũ hoa nằm phía dưới.

Còn cô, bị anh nhìn như vậy chỉ muốn một phát cắn lưỡi mà chết, nhưng là, vẫn chậm một bước, môi liền bị chặn lại. Anh hôn cô điên cuồng đến đầu óc choáng váng, đưa lưỡi đến tách răng cô ra, kiều ngạo mà quấn lấy lưỡi của cô. Lưỡi cô ngọt mềm, chỉ nếm thôi không đủ, anh còn muốn cắn. Nhưng là, vẫn đang nghĩ thì lưỡi liền bị cắn mạnh một phát như muốn đứt lìa.

Mày anh nhũn chặt, cô gái này cũng khá lắm, không dễ khuất phục. Nhưng anh thích cô gái như vậy, rồi sẽ có một ngày cô sẽ quỳ xuống chân anh, cầu xin anh.

'Được, tốt tốt tốt'

Bỏ lại vài chữ anh quay lưng đi. Không lâu sau anh liền trở lại với chiếc roi da trên tay.

Mắt cô mở to, liền lấy chân phủ lên người nép vào góc tường. Nước mắt chảy đầy mặt, hàng mi dài rũ xuống, thoáng nét bi thương, ảm ức nhưng vẫn quật cường.

Anh cao cao tại thượng từ trên nhìn xuống, lãnh huyết trút roi da xuống người cô. Âm thanh “vút vút” vang lên như phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng. Kèm theo đó là tiếng thét chói tai của cô gái nằm co người như thai nhi trong bụng mẹ nhưng vẫn quật cường, cắn môi đến chảy máu cũng không hề có một tiếng cầu xin anh dừng lại. Cho đến khi một vũng máu tươi in lên sàn nhà lạnh buốt...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Cô như vậy, tỉnh lại sau một giấc ngủ sâu. Thì ra mình vẫn còn sống. Cô nhìn xung quanh, cười đến lạnh. Nhìn tay cô đi, băng bó như một cái xác ướp. Lại còn bị xích vào giường, như là sợ cô trốn thoát vậy.

Người hôm qua chẳng phải là Lãnh Từ Phi Tinh hay sao. Người đàn ông nổi tiếng lãnh huyết như chính cái tên của mình. Những ai gặp qua mới biết được, người đàn ông này nguy hiểm bao nhiêu. Nhưng là, đã gặp rồi thì không còn mạng quay về.

Cô tức giận, giật mạnh sợi xích trói tay nhưng chỉ khiến bản thân đau hơn.

'Khốn kiếp...'

Dứt lời, cánh cửa liền bật mở. Anh bước vào, khuôn mặt âm trầm, mắt hơi híp lại, trên tay còn cầm một khay thức ăn. Hẳn là dành cho cô đi.

Anh cầm cháo, múc một ít đưa lên miệng cô. Nói đàn bà ngoan cố không phải là không có lí. Nhìn xem, tấm gương tiêu biểu đang ngồi đây này.

Ngoan cố, tốt, rất có cá tính!

Cô hươ tay đẩy muỗng thức ăn kia ra, làm cháo rơi trên người anh. Anh nhũn chặt mày, bản thân vốn là người ưa sạch sẽ lại bị vấy bẩn như này anh không chịu nổi liền cởi bỏ áo ra lộ ra thân thể cường tráng.

'Ăn!' Ngừ khí anh lạnh lùng, hẳn là đã mất hết kiên nhẫn rồi.

Anh liền múc một thìa khác cho vào miệng mình. Tận tay đập vỡ phần còn lại xuống sàn. Hung hăng giữ chặt gáy cô hôn xuống.

Hai tay cô bị trói nên không có sức khoán cự. Răng liền được anh tách ra, đẩy cháo vào trong cho cô nuốt xuống.

Nhưng chỉ là bón một ít cháo thôi mà, nhưng dường như không đơn giản như vậy.

Môi cô có sức hút mãnh liệt, một khi đã chạm vào thì anh không thể rời bỏ. Cứ như vậy ra sức cắn môi cô. Tay cũng từ từ mà luồn vào trong váy áo của cô. Xoa nắn nhẹ nhàng hai cái bánh bao. Váy ngủ mặc cũng như không mặc, nhìn thấy được cả thân thể. Quần áo của cô bao gồm nội y đều không còn nguyên vẹn từ hôm qua. Nên anh đặt biệt đi mua đồ ngủ cho cô, cũng đặt biệt không mua nội y, để nhìn xem thân thể cô có quyến rũ bao nhiêu, nhưng là, lại ngoài trí tưởng tượng của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Hai bánh bao bị xoa như vậy, cô cũng không phải đá mà phát ra những tiếng kêu nho nhỏ. Nhưng cô cũng đủ lí trí biết mình đang làm gì, chỉ là không thể kháng cự.

Anh từ lâu đã có phản ứng, cả người nóng rang chỉ chờ được phát tiết. Nghe được tiếng phụ nữ mê người kia, anh càng không thể dừng lại, muốn lại càng muốn nghe nhiều hơn.

Xé rách y phục trên người cô xuống. Anh chăm chú quan sát tỷ mỉ biểu hiện trên mặt cô. Hai má hồng hồng, rất quyến rũ, rất mê người. Anh hôn xuống cổ, mút một cái đánh dấu chủ quyền. Qua vai liền gặm một cái đến chảy máu, nước mắt cô liền cũng rơi xuống.

Tức thời, những tiếng nức nhẹ của cô cũng khiến anh say mê. Anh hôn lên môi cô, hôn lên hàng nước mắt chảy dài. Người phụ nữ này đặt biệt quyến rũ anh như vậy, thật không có nhiều. Đối với phụ nữ khác, anh không dài dòng như vậy mà trực tiếp xông thẳng vào, không có màng đạo đức.

Thật không uống phí để anh chờ 3 ngày dài. Và cũng không uống công 28 tên bác sĩ vừa bị giết.

Môi anh liền nhếch lên. Đúng, 28 tên, bỏ xác từ hôm qua. Vì đã qua 2 ngày quy định cũng không thấy nữ nhân này tỉnh lại. Nhưng mà, có tỉnh lại hay không thì cũng chỉ có một kết cục. Cho đi sớm 1 ngày châu trời, cũng không xem là quá đáng.

Nhưng nghĩ cũng chưa nghĩ tới, một phút mất cảnh giác của anh liền bị nữ nhân này dùng một cước, lên gối, đánh thẳng vào hạ thân khiến anh đau đớn.

Mày anh nhũn chặt, tát vào khuôn mặt vừa nãy còn ửng hồng xinh đẹp kia.

Tốt tốt tốt tốt.

Mỗi lần đều như vậy, chỉ một hành động của cô liền khiến anh gục ngã, không còn một chấm tích.

Được, em càng muốn tôi xa lánh, thì tôi càng giữ em lại đây. Nhốt vào chiếc lồng nhỏ này, cả đời cũng đừng mong thoát.

Nữ nhân khó chinh phục như vậy, ngược lại anh càng thấy thích. Càng khó có được, càng thấy thích.

Nhưng, đối với tôi như vậy, những ngày sau, cũng đừng mong sống tốt được ngày nào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Không lâu sau, tay cô cũng dần dần hồi phục, không còn phải quấn băng nữa. Cô thật tâm nghĩ không ra. Một tên không có tình người như vậy, đánh cô còn sống không tới nửa cái mạng, lại chịu mời bác sĩ đến cứu cô sống lại.

Những ngày gần đây, mặc dù anh không hề lui tới, nhưng qua những nàng hầu trong nhà cô cũng nghe được một ít. Cô là người đầu tiên sống lâu nhất sau khi gặp vị tổng tài hồ phong hoán vũ kia. Đùa!!!

Cô xoay người nhìn sang hướng cửa sổ, những chú chim non tự do bay lượn trên bầu trời, phát ra những thanh âm rất êm tai, mê luyến con người. Cô quan sát được một con chim nhỏ lượn lơ giữa không trung rồi xà vào nhánh cây nhỏ, từng bước từng bước nhảy tới gần một cái tổ. Thì ra nó là con chim mẹ! Bỗng dưng, cô nhớ đến gia đình nhỏ của mình. Tuy không tính là êm ấm nhưng dù sao đó cũng là gia đình của cô, cô vẫn rất nhớ họ. Rất nhớ! Rất nhớ!

'E hèn'

Cô giật mình xoay người lại, nhìn thấy anh đến ngồi bên giường từ lúc nào.

'Như vậy đã nhớ nhà rồi sao?'

Cô lặng thinh, có phải anh đọc được suy nghĩ hay không, lại biết tâm tình cô lúc này.

Chợt anh đưa tay lên khuôn mặt nhỏ nhắn, quệt một giọt nước mắt vương trên hàng mi dài. Ngắm nghía một chút, mỉm cười rồi đưa lên lưỡi.

Trong đầu cô liền xuất hiện 4 từ: “Biến thái, dơ bẩn”

'Sao không trả lời? Hay là không muốn trở về?'

'Ngài'

Hai mắt anh híp lại, mở một nụ cười quyến rũ vô cùng. Cô dường như cũng không biết người đàn ông này rất ít cười, nhưng khi cười lại rất đẹp. Nhưng là, cô lại không hề để ý.

'Có thể thả tôi được không? Xin ngài, xin ngài'

'Được, nhưng...'

Thân cô rung lên nhẹ nhẹ, còn có điều kiện, cô không nên vui mừng quá sớm.

Anh liền ngồi lại gần cô hơn, bàn tay ấm áp đặt trên cổ cô. Đưa mặt kề với mặt cô. Hơi thở phả vào trong cổ khiến cô hơi rụt cổ lại, thanh âm bên tai phát ra đầy nhu mì.

'Có nguyện ý làm người phụ nữ của tôi?'

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Mắt cô liền mở to như vừa nghe một tin dữ.

'Cứ việc suy nghĩ, câu trả lời nằm ở em'

Dứt lời, anh cúi nhẹ xuống cổ cô, mút nhẹ, cảm thán một câu.

'Thật thơm'

Nở nụ cười nửa miệng anh đứng dậy, sửa quần áo lại ngay ngắn liền trực tiếp đi ra ngoài.

Cô cắn chặt răng, người đàn ông này quả thật rất nguy hiểm. Nhưng cô cũng không muốn sống ở một nơi như thế này, ngày ngày đều bị trói.

_____Ta là dài phân cách xinh đẹp/phủi áo bỏ đi/_____

Nghe người hầu báo lại, những ngày này do cô ăn quá ít nên lên cơn đau bao tử trầm trọng. Hiện tại đang ở trong phòng bệnh, có 2 vệ sĩ bên ngoài canh gác.

Nghe xong anh cũng không phản ứng gì mấy, xoa xoa mi tâm, trực tiếp đi lên thư phòng xem văn kiện. Cô ở bệnh viện cũng tốt, có vệ sĩ theo cũng không sợ cô biến mất.

Anh bước đến bên một cái tủ, đặt tay lên chiếc hộp gỗ sang trọng nhẹ nhàng vuốt khế. Khuôn mặt dần ra, một nụ cười được vẽ lên trên khuôn mặt hoàn mỹ.

_____Ta là dài phân cách/có biến mất hay không?/_____

Ngồi trong thư phòng được một lúc thì chuông điện thoại reo lên. Anh nhẹ nhàng nhấc máy, nét mặt điềm tĩnh như dòng sông không gợn sóng, vô cùng tao nhã.

'...'

'Không cần' Một lời nhẹ tựa lông hồng vang lên, không rõ là vui hay giận, nhưng là, khi anh càng yên lặng thì những chuyện tiếp theo chưa chắc sẽ yên lặng.

'...'

'Bắt đứa bé đó' Bỏ lại một câu vào ống nghe anh liền đập máy.

Cô bỏ trốn, được lắm, tốt thôi. Chạy đi, chạy nhanh lên. Đã chạy rồi thì đừng để tôi bắt được em. Nếu không tôi sẽ biến em thành phế vật, cho em chạy được bao xa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Mất cô giết liên hồi như sắp có chuyện gì xảy ra. Cổ trấn an bản thân, sẽ không có chuyện gì đâu, ba mẹ cô họ sẽ không giao cô cho một tên ác ma như hắn.

Sự việc vừa rồi cô đã tính toán kỹ, khả năng sơ sót hẳn là rất ít đi.

_____ ta là dài phân cách/ vài tiếng trước/ _____

Cô giả vờ đau bao tử để được đưa ra ngoài. Cũng thật may mắn, bọn họ đều bị cô lừa đến xoay như chong chóng mà vẫn không hay biết. Đó là nhờ một lần đi tập kịch ở học viện, cũng diễn được khá tốt.

Cô vừa vào thì được bác sĩ đưa tới phòng cách ly, cô cũng giải thích cho họ hiểu những việc xảy ra với mình, và giấu đi vài chi tiết. Từ một vụ bắt cóc, cô biến thành một tiểu thư chạy trốn khỏi đám vệ sĩ của nhà mình. Bác sĩ họ liền hiểu ngay, giới trẻ hiện nay náo loạn bao nhiêu, báo chí đưa tin còn sợ ít sao.

Mà cũng thật may mắn, trong đám bác sĩ đầy mùi thuốc kia lại xuất hiện một cậu bé mập mạp dễ thương khiến cô không thể rời mắt. Cậu bé kia dường như cũng không sợ người, liền bám lấy cô sang phòng bệnh.

Dù không nở nhưng chỗ này rất nguy hiểm, cô không để cậu bé phải chịu bất cứ thương tổn nào liền bảo cậu bé về với mẹ. Nhưng cậu mãi vẫn không chịu đi. Cô liền kể cho cậu nghe câu chuyện vừa rồi của mình, muốn cậu giúp một chút.

Để đuổi tên vệ sĩ kia cô liền bảo một người đi mua trái cây. Người vừa đi xa, cô nhờ cậu bé mập mạp nói với tên vệ sĩ còn lại là cô lại lên con đau bao tử khiến tên kia tay chân không biết để đâu liền chạy đi tìm bác sĩ. Cô cũng đặt biệt dặn kỹ, cậu phải chạy theo, nếu họ trở lại mà không thấy cô, cậu sẽ gặp nguy hiểm.

Nhân cơ hội tốt, cô liền chạy ra khỏi bệnh viện, bắt một chiếc taxi để về nhà.

Vừa thấy mẹ trong đại sảnh, cô vội chạy tới muốn ôm người, nhưng chỉ kịp đưa tay liền nhận một cái tát như trời giáng vào mặt...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Cô ôm mặt chặt vật đứng dậy. Cô khó khăn lắm mới thoát khỏi đó, chẳng lẽ có hiểu lầm gì sao?

'Mẹ'

'Tôi không phải mẹ cô' Mắt bà lạnh lùng nhìn đi nơi khác, như chỉ cần nhìn cô là bà thấy kinh tởm vậy.

Cha cô cũng ngồi đó, ông nhìn cô với ánh mắt đỏ rực, như muốn thiêu sống cô.

Cô làm sao biết được chính người mà cô gọi là ba, là mẹ đã nhẫn tâm mang cô dâng lên cho Thiếu gia Hắc đạo- Lãnh Tử Phi Tinh, để đổi lại sự nghiệp vinh hoa phú quý của họ. Bởi vì cách đây 15 năm trước, ông đã biết cô không phải con gái ông nhưng vẫn nuôi đến bây giờ vì lời hứa với người phụ nữ mà ông từng rất yêu. Dù không cưng chiều như hai đứa con ruột nhưng cũng xem như là đầy đủ, và cũng xem như là hoàn thành tâm nguyện của người đã khuất.

Trong những năm gần đây, sự nghiệp của ông càng đi xuống. Để được hưng thịnh như ngày xưa ông phải có người đứng sau đỡ lưng và đó là Lành Từ Thiếu gia. Ông biết được đã là đàn ông thì không ai qua được ải mỹ nhân, vậy nên ông dâng lên đứa con hoang này cho hắn. Và với một điều kiện, nếu như ông giúp cô trốn thoát hay giữ trong nhà thì công ty ông liền sụp đổ, nên ông liền đồng ý.

Vốn dĩ từ lâu, ông đã không xem cô là con gái rồi.

Cô từ nhỏ đến lớn có thứ đòn roi nào mà cô chưa từng nếm thử, có thứ hình phạt nào mà cô chưa chịu qua, từ nhốt trong phòng đến không cho ăn, hay là những trận nắng chửi vô lí mỗi khi ông tức giận. Tất cả đều trút lên người cô. Cô không phải là kiểu nhân vật nữ chính hiền lành không một lời oán trách khi bị người đời khi dễ, đôi lúc cô cũng tức giận, và có những hành động điên cuồng, nhưng sau đó liền bị dập tắt.

Ông hết sức tức giận vì lần này con gái ông trở về. Vậy thì công ty ông sắp phải đóng cửa, cả nhà ông sắp phải ra đường sống. Chỉ cần nghĩ đến lí do này thôi thì máu ông sôi bùng bùng. Ông liền đi lấy cây roi da dài đi tới bên cạnh cô “vút” một tiếng, vết đỏ như máu liền in trên người cô.

Sau đó là liên tục những tiếng “vút” thì nhau quất xuống người cô.

Đau đớn, cả thể xác lẫn tinh thần, cô nằm co người lại mặc cho những trận đòn có đau bao nhiêu. Nước mắt cô hoà vào trong máu chảy xuống sàn nhưng cô vẫn cắn chặt răng không phát ra một chút tiếng động nào.

Bỗng từ bên ngoài truyền đến tiếng xe chạy vào khuôn viên, sau đó là những tiếng bước chân nối tiếp nhau đi vào đại sảnh. Tay ông run run làm roi roi da xuống đất, khuôn mặt nhăn nhoe không nói được lời nào.

Người bước vào đầu tiên là Thiếu gia Hắc đạo với khuôn mặt lạnh như băng ngàn năm không tan, anh hướng mắt nhìn ông đến thấu xương tủy. Cái hàn khí xung quanh anh toả ra nồng đậm khiến người thờ cũng không dám thở mạnh. Anh liền liếc nhìn sang cô gái nằm trên sàn, hơi nhíu mày, đôi chân anh liền bước tới...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Cô nặng nề mở mắt, ba cô đã dừng lại, ông không còn đánh cô nữa. Cô liền nở nụ cười gượng gạo. Ông lo cho cô bên ngoài bị người ức hiếp nên mới đánh cô, không sao, là ba lo lắng thôi, không có ý khác. Cuối cùng thì ba vẫn còn quan tâm cô, vẫn còn nhớ đến cô. Cô trở mình muốn ngồi dậy, liền nhìn thấy đôi giày bóng loáng trước mặt mình. Rất quen mắt, còn cả mùi hương này nữa, rất dễ ngửi, rất thơm.

Từ trên cao, hai cô gái trẻ với nét mặt nhu mì, một như đoá hoa bỉ ngạn, một như hạt châu sa quý giá. Cả hai đều làm đất trời điên đảo, nhìn một lần lại muốn nhìn lần hai. Hai chị em tôn quý nhìn xuống đại sảnh.

'Nhân vật chính tới rồi' Cô chị tay chống thành lang cang, mở miệng.

'Oa, thật không ngờ nha, quả là danh bất hư truyền. Rất có khí khái, rất cao quý....Nhưng lại là người như vậy, chắc, tiếc thật'

'Không muốn sống nữa thì tới gần đi' Cô nhếch môi cười.

'Chắc, lại đẹp trai như vậy, đáng tiếc' Nhưng dù sao vừa ngắm soái ca, lại vừa được xem kịch trực tiếp như này cũng không tệ.

'Hình như cô ta vẫn chưa biết gì'

'Tội nghiệp, bị bán cho một người như vậy. Mạng của chị ta cũng lớn thật, được sống đến hôm nay, thật không tệ'

'Hừ...coi như nó mạng lớn' Bỏ lại cái nhìn khinh bỉ cô ta bỏ vào phòng.

Anh quỳ một gối xuống đất, đưa những ngón tay thon dài nâng mặt cô lên.

Đánh thành ra như này...

Anh thở dài một hơi, đứng dậy, Giọng nói âm trầm vang lên giữa không gian tĩnh lặng...

...

'Tiếp tục đi'

Anh đi lướt qua người ba cô, cao quý ngồi xuống sofa, bắt chéo chân.

Cố Mặc: các nàng hãy bình chọn cho truyện để ta có thêm động lực viết tiếp ạ, thank you.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Khuôn mặt anh âm trầm, không lộ chút biểu cảm nào, rút trong người ra một liều thuốc. Tao nhả mà quý phái ngồi xem chuyện.

Với những chuyện như này anh rất hứng thú, lại còn đồ rất nhiều máu. Anh rất thích. Gia đình tương sát lẫn nhau, thật không còn gì dễ vui hơn nữa.

Khuôn mặt anh liền vẽ lên một nụ cười. Trong không khí đầy mùi máu tanh như này, nụ cười của anh càng thêm quý dị, băng lãnh.

Ba cô nhặt cây roi da lên, lê từng bước chân đến bên cô, giơ tay thật cao, ra đòn thật mạnh. Sau đó, những tiếng 'vút' lần lượt roi trong không trung mà không có lời đáp lại.

Cô cắn môi đến chảy máu, nước mắt lại rơi nhiều như vậy, nhưng những người đứng nơi đây, trong chính căn nhà này, đều không tim, không phổi thì làm gì có ai giúp cô. Tỷ như có lòng, nhưng là, thân bất do kỷ, cô không oán họ. Họ là làm việc để kiếm tiền, bán mạng để kiếm tiền, những việc khác đều không màng, nhưng không sao. Là cô sai, nên không cần họ phải thương hại.

Cô vẫn giống như trước đây, đều rất quật cường, rất can đảm. Với những người con gái mà anh từng quen thì chỉ bị đau một chút thôi cũng khóc ầm lên, không như cô, chảy nhiều máu tới như vậy, nhưng đến bây giờ một tiếng cầu xin cũng chưa có. Rất tốt!

Rất giống anh khi xưa, rất giống, rất giống!

Rồi bỗng nhiên mắt anh trở nên không có đích đến, không có điểm dừng, rơi giữa không trung vô tận.

Rồi bỗng dưng đôi mắt anh sâu thẳm, tay cũng nắm chặt lại. Luồng khí đen bức người vây quanh anh, khuôn mặt sa sầm.

'DỪNG LẠI!'

Mọi người đồng loạt nhìn về phía phát ra tiếng nói kia.

Cố Mặc: một lần nữa ta xin nói rằng: ta-là-con-trai, không phải girl nên đừng gọi ta như vậy. Thank you!

Hãy bình chọn cho truyện vì ta sắp chán đời

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11

Mọi người đồng loạt nhìn về phía phát ra tiếng nói kia. Là anh, người từng bảo đánh, cũng là anh, người bảo dừng lại. Thật nghĩ không ra, anh làm như vậy là vì sao? Hay vì người con gái này, đã thay đổi được anh, đã thay đổi được tính lạnh huyết vô tình của anh.

_____ta là đây phân cách soái ca/15 năm trước/_____

Khi anh còn là một cậu bé ăn xin ngoài đường, hằng ngày đối đầu với biết bao đám ăn xin lớn hơn, khỏe hơn. Từng ngày phải giành lấy miếng ăn để sống. Vì điều ấy, anh đã tạo một lớp vỏ bọc để người khác nhìn vào không thể ức hiếp.

Nhưng là, trẻ con thì làm gì quan tâm cái bằng giá của anh. Trong thế giới của người nghèo, họ không quan tâm điều gì ngoài việc sống và kiếm thật nhiều tiền. Chúng thường giành lấy những thứ mà người khác cho anh, chúng đánh anh, mắng anh, ức hiếp anh, bỏ dối anh, thậm chí còn tiểu lên người anh. Cuộc sống đó thật như là địa ngục trần gian đối với anh. Anh muốn thoát khỏi đó, không muốn ngày ngày phải chịu đau đớn nhưng vì là một đứa nhỏ, anh có thể làm gì, ngoài xoe tay ra xin những đồng bạc lẻ... Hay có đôi khi phải giành ăn với con động vật được cho là thấp hèn nhất cái xã hội...

Trong một lần bị đám ăn xin lớn hơn đuổi bắt. Anh chạy trốn nơi một đồng rác hôi thối để giữ mạng. Một lúc sau liền có tiếng súng nổ vang lên. Có một đám người mặc đồng phục đen đang đánh nhau. Anh liền nép vào sâu bên trong để họ không thấy mình, sẽ đỡ gây phiền phức.

Nhưng trời thật sự không chiều lòng người, một người thanh niên trẻ tuổi bị bắn vào tay và chân ngã xuống liền nhìn thấy cậu ngồi trong hốc tối. Ánh mắt ông ta vang xin anh, anh cần rằng bắt chấp nguy hiểm từ từ lời ông ta vào trong cùng mình. Vì anh nghĩ, cứu được anh ta, anh ta sẽ cho anh ăn. Anh liền xê dịch vài cái giỏ rác để cả hai không bị phát hiện. Bên ngoài vẫn còn đang đánh nhau quyết liệt, anh nhếch môi khinh thường. Họ đều đã lớn, lại ăn mặc đẹp như vậy mà còn phải đi giành thức ăn, nghĩ vậy anh không còn cảm thấy tủi thân nữa. Bởi vì, không chỉ có riêng mình anh là khổ cực, phải đi giành từng miếng bánh mì khô mà còn có rất nhiều, rất nhiều người cũng như vậy.

Từng hành động, từng nét mặt, từng cái nhếch môi của anh đều thu vào tầm mắt người thanh niên trẻ kia. Mặc dù nơi này có tối, nhưng mắt thì vẫn có thể nhìn thấy rõ.

Cũng vì cuộc ẩu đả diễn ra quá lâu nên anh ngủ thiếp đi trên vai người thanh niên trẻ. Đến khi tỉnh dậy, lại thấy mình đang ở một nơi khác. Một nơi rất rộng lớn, rất xinh đẹp. Ở một nơi, có tiếng chim hót mà anh chưa bao giờ cảm thấy hay như vậy, có tiếng lá xào xạc bay, tiếng lá rơi, tiếng mây trôi thật chậm, và cả những hương thơm nhẹ phảng phất trong gió nữa.

Cánh cửa to lớn kia liền bật mở, hai người đàn ông tiếng vào, theo sau là vài người mặc đồng phục đen đứng nghiêm nghị ở một góc. Anh nhận ra anh thanh niên trẻ hôm qua, kế bên là một người tuổi đã trung niên, nhưng nhìn sao vẫn thấy rất kính trọng ông và nể nang vài phần.

Ông ta nhìn anh qua một lượt rồi gật đầu. Người thanh niên trẻ kia cũng nở nụ cười nhìn anh.

Từ đây cuộc đời anh đã thay đổi.

Cổ Mạc: chương này là lịch của ngày, thank you vì các nàng đã ủng hộ truyện của ta trong time qua.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Sau đó, anh được làm con nuôi của người đàn ông trung niên kia. Ông ấy rất thương anh, mọi thứ đều cho anh mặc kệ anh có cần hay không. Nhưng anh biết, không ai cho không mình cái gì cả, bây giờ chưa, sau này sẽ có.

Năm anh 10 tuổi, anh mới hiểu được, ông ấy chính là Lãnh Tử Khuất Ưu, người đàn ông hô phong hoán vũ trong truyền thuyết. Khi mới biết anh có phần sợ ông ấy, sợ ông ấy sẽ cướp đi mạng sống của mình, bởi ông nổi tiếng với sự lãnh huyết vô tình giết người không chớp mắt. Sau những lần cùng ông ấy đi tham gia các sự kiện thì nỗi sợ kia hoàn toàn biến mất. Giết, là cho những kẻ phản bội lại tổ chức, không gây tội thì không cần phải sợ, lương vẫn hưởng, lợi vẫn có, vẫn ung dung tự tại.

Ông tin tưởng anh, tin tưởng đứa con trai nuôi này sẽ kế nghiệp ông. Mặc dù còn nhỏ nhưng những cử chỉ, hành động đều rất dứt khoát, không do dự khiến ông tin tưởng một cách thần kỳ. Vì sau này, toàn bộ tài sản của ông đều thuộc về anh.

Trong một lần đi du thuyền trên biển để bàn việc, ông bị sát thủ mưu sát. Không đúng, viên đạn đó là nhắm thẳng vào anh, còn ông ấy là bảo vệ anh nên mới bị bắn chết. Lần đó cũng chính tay anh đã bắn chết tên sát thủ trong biệt trời cao đất dày kia thay cho ông, khiến cho nhiều người chứng kiến không khỏi rùng mình.

Khi anh lên nắm quyền, tổ chức hoạt động tốt hẳn hơn trước rất nhiều. Và hưng thịnh cho đến bây giờ.

_____ hãy chú ý đến ta vì ta cần được chú ý/nam chính, người còn sợ chưa đủ vô tình/_____

Anh bước đến bên cô bất tỉnh dưới sàn, đưa tay sờ mặt cô, vuốt mái tóc rối của cô. Thuận tay liền bế cô lên, đi ra ngoài.

Người tài xế đứng nghiêm nghị mở cửa xe cho anh vào trong, sau đó xe nhanh chóng được lái đi.

Ngồi trong xe, không khí như bị trút đi hết. Chỉ có cô gái nhỏ ngồi kế bên anh là khuôn mặt điềm tĩnh, nếu không nhìn đến máu thì chỉ nghĩ cô đang thiếp đi mà thôi.

Ánh mắt anh bắn về phía trước dừng lại giữa khoảng không. Cô gái này rất nhẹ, khi bế lên cứ tưởng như cô sẽ gãy đôi vậy. Cô yếu ớt như vậy, lại bị đánh như vậy, biết được cô có bao nhiêu đau thương, bất hạnh. Nhưng anh lại không làm chủ được bản thân, mỗi lần thấy máu lại rất hưng phấn, lại rất muốn thấy nhiều hơn. Từ đó mới sinh ra tính lãnh huyết của anh.

Con người là sinh vật rất nhỏ bé, cuộc đời chỉ dài bằng một hơi thở. Có đôi khi xảy ra những việc không như mong muốn nhưng không thể sửa được. Hay vừa quyết định điều gì đó liền cảm thấy hối hận. Con người là nhu nhược như vậy.

Rồi đột nhiên không khí trong xe thay đổi. Anh hiển nhiên cười nửa miệng như bị quỷ ám.

Mộc Tinh Thần, em còn thiếu tôi một phé vật.

Cố Mạc: chương này ta dành tặng cho các nàng đã ủng hộ truyện của ta

Hãy follow để cập nhật những chương truyện mới nhất.

Thank you so much

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Anh ngồi trong thư phòng, có thể thấy được tâm tình anh đang rất tốt. Anh đi lại hướng tử, nhẹ nhàng cầm lấy chiếc hộp gỗ kia đi lại bàn làm việc.

Hộp gỗ được mở ra, bên trong là một cây súng lục tên là Smith & Wesson.500 S&W Magnum. Anh cầm lên ngắm nghía rồi nhắm thẳng vào mảnh tường đối diện.

“Đoàng”

Anh mỉm cười, cây súng này vẫn còn tốt như vậy, giống như lần đầu tiên vậy. Lần đầu tiên cầm súng nhắm thẳng vào người, lần đầu tiên thấy máu anh lại vui mừng như vậy. Chỉ đáng tiếc, cây súng này chỉ được sử dụng trong lần đó, đến nay vẫn chưa bắn người nào.

Vì đây là của ba nuôi cho anh, anh phải giữ gìn.

Bỗng anh lại nhớ đến cô, cô gái quật cường, mạnh mẽ.

Hay lấy súng này, bắn Thần Nhi nhỉ? Không, Thần Nhi sẽ sợ!

Anh khẽ vuốt cây súng lục, nhẹ nhàng, chậm rãi, như yêu thương, như nâng niu. Nét mặt cũng dần ra, miệng vẽ lên một nụ cười.

'Thiếu gia, tiểu thư đã tỉnh'

“Đoàng”

Đó là lời đáp của anh.

Người vệ sĩ ngã ra phía sau, hai mắt mở to, viên đạn găm vào tim.

Trí nhớ của hắn rất tồi. Đúng không? Hắn quên gỗ cửa này. Vào phòng chủ nhân mà không gõ cửa thì như thế này. Kết cục của hắn như vậy là đúng rồi, ha ha ha ha...

Anh thấy máu, lại nở nụ cười to hơn, trong đêm anh như một con người khác, tính lãnh huyết lại càng tăng hơn, bất kể người nào cũng đều có thể mất mạng.

Gặp Thần Nhi không được mang súng, Thần Nhi sẽ sợ.

Nghĩ vậy anh liền đặt cây súng trở lại vào hộp, nhanh chóng qua phòng cô.

Anh híp mắt đi vào phòng, nở nụ cười như hoa tươi buổi sáng trao cho cô.

'Thần Nhi'

Anh ngồi bên giường, vuốt tóc cô, vuốt làn da non mịn trên mặt cô. Từ hành động, cô thấy được tâm tình anh hôm nay tốt bao nhiêu.

Anh liền chuyển ánh mắt xuống chân cô. À, đúng rồi! Anh bước lên giường, nâng chân cô lên, đưa mũi ngửi. Bàn chân cô thật đẹp, rất nhỏ, rất trắng.

những ngón chân thon, dài như không dài.

"Thật thon!"

"Ngài"

Em dám chạy trốn khỏi tôi, tôi phé chân em. Xem em còn dám chạy. Bàn chân lại đẹp như này, phé đi thì thật tiếc, nhưng không phé thì không được rồi.

"Đau không?"

Cô không hiểu anh muốn làm gì? "Đau không?" là hỏi cái gì?

"Ngài, ngài định làm gì?" Cô bắt đầu sợ hãi, chẳng lẽ hẳn muốn phé chân cô vì cô chạy trốn sao? Không được!

Cô vùng vẫy rút chân lại, nhưng là, cô vừa mới tỉnh dậy, sức khỏe có phần yếu ớt, đấu với anh chỉ là lấy trứng chọi đá.

"Rắc!"

Tiếng thét chói tai vang vọng trong đêm tĩnh mịch, xé tan bầu không khí im lặng xung quanh ngôi biệt thự cổ kính. Sau đó liền im lặng.

"Rắc" Lại một tiếng nữa vang lên.

Bể gãy chân còn lại của cô, anh hít một hơi rồi nhìn thành quả. Thêm một vũng máu tươi in trên grap giường.

Em sẽ không thể chạy trốn tôi nữa rồi! Ha ha ha ha...

Bỗng, người anh đổ gục xuống giường, hôn mê bất tỉnh.

Người đàn ông thờ hồng học quăng chiếc roi điện xuống sàn. Đi đến bên giường, nâng cô lên.

"Hừ..."

Cũng may vẫn còn kịp lúc...

Cố Mặc: Ôi trời ơi, ta là nam, là boy chính hiệu đã được nhà nước công nhận. Có cả chữ kí và con dấu xác nhận nữa này... Vậy mà nữ lòng nào gọi ta là chị.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Anh hơi nhú mảy, khẽ ngồi dậy. Nhìn xung quanh lại nhìn tới bóng lưng của một người đàn ông trung niên. Ông đứng bên ngoài cửa kính sát đất, người vẫn không động dậy, hẳn là ông đã ở đây rất lâu rồi.

Anh bước xuống giường lặng lẽ đi tới...

Hai người đàn ông đứng cạnh nhau, nhưng mỗi người một suy nghĩ, như cách xa nhau hàng trăm dặm, vẫn mãi không chạm được nhau.

"Ta xin lỗi" Âm thanh ông trầm ấm vang lên, như ly mật ngọt rót vào trong người, như làm ấm cái tâm lạnh lẽo của người đối diện như anh.

"Bỏ đi"

...

_____ta là dây phân cách/người đàn ông bí ẩn! Ông là ai?/_____

Trong đêm, một cô gái với mái tóc dài, đen huyền chạy vào trong rừng, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ rõ vẻ sợ hãi. Cô cố sức chạy, chạy thật nhanh, chạy khỏi những người đang đuổi bắt cô. Tiếng súng chói tai vang lên giữa không trung, dường như nó đang đến rất gần, rất gần cô. Xung quanh cô, tiếng bước chân ngày càng nhiều, ngày càng gần. Cô lui dần vào trong góc cây, ngồi nép mình thật nhỏ để không ai phát hiện.

Trước mắt cô bỗng xuất hiện một đôi giày da rất quen mắt. Hình như là... Cô ngước mắt lên nhìn thân ảnh to lớn kia. Đánh người hẳn rất cao, trong đêm hoàn toàn không thấy rõ mặt, nhưng lại có đôi mắt đỏ rực phát sáng trong đêm. Một họng súng chìa về phía cô, vô tình phát ra hai tiếng chói tai.

“Đoàng, Đoàng”

'Hộc, hộc....' Ngực cô phập phồng lên xuống, giấc mơ kia, sao lại thật như vậy? Cô còn nhớ rất rõ, máu tươi chảy rất nhiều, rất nhiều, còn rất đau nữa.

Bất chợt, dưới chân truyền đến một đợt đau cô liền nhìn xuống. Đầu cô chợt nổ “đoàng” lên một tiếng.

Chân của cô...

Từ dưới mắt chân đến cả bàn chân của cô được quấn một lớp băng rất dày, rất khó nhìn. Vì sao, vì sao lại như vậy? Cô lục lọi đến từng kí ức nhỏ của mình, bất chợt nước mắt trải dài như hạt châu bị rơi ra.

Là anh. Chính anh đã đánh gãy chân cô...

Bỗng cửa phòng bệnh bật mở, anh tiến vào. Tâm trạng anh hôm nay quả thật rất tốt, không còn làm mặt lạnh như tiền như trước đây nữa.

Anh ngồi xuống kế bên cô, đưa tay chạm vào khuôn mặt cô nhưng cô lại né tránh, nhìn đi nơi khác. Cô cảm thấy bàn tay kia rất đáng sợ, sợ trong một giây sau không biết nó sẽ khiến cô như thế nào nữa.

'Thần Nhi' Giọng anh khàn khàn vang lên, rất lạ...

Cố Mặc: hôm nay tâm trạng tốt nên ra 2 chương. Cảm ơn m.n đã ủng hộ, hãy vote, cmt để anh đẹp trai soái ca có thêm động lực nhé! *cúi đầu cung kính*

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

'Thần Nhi'

Anh gọi, cô cũng chẳng buồn quay đầu lại, thà nhìn vào bức tường vô tri vẫn hơn nhìn vào khuôn mặt tựa ác quỷ kia. Nhưng người cô vẫn cảm thấy run, người đàn ông này lại có uy lực như vậy, mỗi lần nhìn đều không dám nhón thẳng.

Anh hơi nhíu mi, biết cô buồn việc tối hôm qua, nên hôm nay mới dành thời gian đến xem cô một chút. Nhưng cô lại cố chấp không hiểu tâm ý của anh, lại làm anh thất vọng. Anh xoay khuôn mặt bé nhỏ của cô để nhìn mình, liền bị cô đẩy ra.

'Tránh xa tôi ra, xin... Ừm--'

Chưa kịp dứt lời, môi cô liền bị chặn lại...

Môi cô vẫn ngọt như vậy, vẫn mềm như vậy. Anh liền đưa lưỡi tách răng cô ra, mạnh mẽ quán lấy cái lưỡi hồng hào của cô, nhẹ nhàng cắn một cái. Cô liền phát ra một tiếng “um” dễ nghe. Chỉ như vậy thôi, cả người anh liền nóng rang như có hàng ngàn con kiến bò trong da thịt, vô cùng ngứa ngáy. Chỉ muốn một lần áp cô dưới thân để được nghe những âm thanh mỉ hoặc kia nhiều hơn. Nhưng là, cô hiện là bệnh nhân, anh cũng không tiện đến mức ức hiếp một người bệnh như cô. Chỉ cần cô ở bên anh, thì nhanh thôi, người phụ nữ này sẽ là của anh.

Cảm nhận hơi thở của cô yếu dần anh mới buông tha. Người phụ nữ này có cá tính rất mạnh, khiến anh rất muốn chinh phục, nhưng dường như một chút cũng không ảnh hưởng đến cô.

Anh buông tha cô, cô liền thở hồng hộc, cũng may, chút lí trí cuối cùng vẫn còn giúp được cô trở về với mình.

Anh nhìn vào ống truyền nước, hẳn là còn lâu đi. Anh liền nâng tay kia của cô lên, chậm rãi quan sát. Làn da cô trắng mịn hồng hào như được ngâm trong sữa, những ngón tay thon dài đầy mỉ hoặc. Lôi cuốn anh đến rơi vào trầm mê. Anh liền đưa tay cô lên lưỡi, nhẹ nhàng mút đầu ngón tay cô, nâng niu từng chút một.

'Bần'

Một giây sau cô liền hối hận. Đó chỉ là ý nghĩ của cô, thật không ngờ lại buộc miệng nói ra. Cô liền nhìn sắc mặt của anh, vẫn âm trầm như vậy. Lòng cô bỗng không yên, anh lại im lặng như vậy, rất không ổn.

Một tiếng như vậy liền lọt vào tay anh, anh không nói gì chỉ cười híp mắt. Sau đó....

'Aaaaaaa...'

Tiếng thét chói tai vang lên, mọi người trong bệnh viện không hẹn mà cùng nhau nhìn về phía phát ra tiếng thét kia.

Máu tươi rơi xuống sàn lạnh lẽo, anh liếm máu trên môi mình. Liền cảm thấy:

'Thật ngọt'

Một chữ kia, vì một chữ kia anh cắn cổ tay cô đến chảy máu. Lại còn khen máu ngọt, dù là máu của mình nhưng cô vẫn cảm thấy ghê tởm. Người đàn ông này có phải bị điên rồi không?

Rồi bỗng dưng mắt cô mờ dần, mờ dần rồi hoá thành một mảnh tối.

Mùi máu tanh liền vây quanh khắp căn phòng... Một nụ cười như ma quỷ lại được vẽ lên...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

3 tháng sau.

Trong 3 tháng này, anh điều ra ngoài công tác không có mặt ở nhà. Sức khoẻ của cô đã khôi phục hoàn toàn, chỉ còn chờ đôi chân lành lại là được. Chân cô đã được tháo băng, nhưng vẫn chưa thể đi lại. Cô hận bản thân lại vô dụng như vậy, mỗi ngày nằm nơi đây hưởng lợi an nhàn. Còn ba mẹ cô, không biết bây giờ họ như thế nào. Những ngày này, tin tức liên tục đưa tin cổ phiếu công ty ba cô liên tục rớt giá kỷ lục trong những năm qua. Cô rất muốn về thăm họ, nhưng bản thân lại nằm đây, là thân bất do kỷ.

Họ có hiểu được lòng cô chẳng!? Cô biết, cô mất tích lâu ngày như vậy, rất đáng bị đánh, nên cô hoàn toàn không oán. Cô chỉ hận mình, hận mình yếu ớt như vậy, nhu nhược như vậy, dây dưa không rõ với anh như vậy. Cô, có phải quá bất hiểu rồi không? Những ngày này, có thể họ cần cô bên cạnh. Đánh cũng được, mắng cũng được, miễn là ba mẹ cô không còn tức giận nữa.

Cô nâng chân mình lên để ngồi dậy, nhẹ nhàng đặt xuống sàn gỗ. Chạm rầy đứng lên, một tay cô chống xuống giường làm điểm tựa, hai chân cô liền không có sức chịu, bắt đầu run run. Nâng một chân lên, cô liền bước tới, lại như không có sức lực. “Rầm” một tiếng, cả người cô đổ xuống sàn. Cứ như vậy, cô một mình tự đi đến không biết ngã bao nhiêu lần, tay chân đều thâm tím, nhìn lại rất rõ....

_____ ta là đây phân cách soái ca/ nữ chính đáng thương. Lấy ta đi! Về ta thương hộ cho/ _____

Màng hình máy tính hiện lên hình ảnh một cô gái với bộ váy ngủ trắng tinh khôi đang bước đi một cách rất khổ cực. Đã thật nhiều lần ngã nhưng cô vẫn rất nhẫn nại, mỗi lần, lại mỗi lần đứng lên, cố gắng đứng vững trên đôi chân bị phè của mình.

Hay cho Lãnh Từ lại có phúc lớn như vậy. Cô gái này rất mạnh mẽ, rất kiên cường!

Không khí trong căn phòng tựa như bị trút hết, không gian tĩnh lặng, từng nhịp tim đập trong người đều có thể nghe thấy. Dường như là đang lo sợ...

'Có cần tôi đến giúp cô ấy' Người đàn ông đứng kế bên chiếc ghế màu đen sang trọng lên tiếng.

'Không cần!'

Trong đêm người đàn ông chỉ lộ nửa khuôn mặt dưới, càng nhìn, càng không rõ tâm trạng của ông ngay lúc này.

Một lời vừa dứt, trong phòng lại trở nên tĩnh lặng, chỉ có màng hình máy tính là không ngừng nhấp nháy...

Lại một nụ cười nữa được vẽ lên, nhưng lại mang một vẻ trầm ám, vô cùng ảm áp...

Cố Mạc: xin lỗi đã up muộn, ta up 2 chương bù lại. Hehe

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

“Cạnh”

Cửa phòng cô bật mở, một bóng dáng cao ngạo đi vào. Vẫn như trước đây, cô quay mặt sang nơi khác.

Anh ngồi bên giường, nhìn vết cắn trên cổ tay cô, hải lòng, hẳn là sắp lành đi. Dưới ánh nắng hồng xuyên qua lớp kính mỏng, khuôn mặt cô bỗng xinh đẹp khác thường. Dù không trang điểm nhưng những đường nét trên khuôn mặt đều rất cuốn hút. Đôi môi hồng hào như cánh sen, làn da trắng tựa tuyết mùa Đông, nét ngài mỏng manh lại vô cùng xinh đẹp, cái mũi cao, thẳng, dài lại rất nhỏ, khiến người ta chỉ muốn sờ thử một lần. Càng nhìn càng xinh đẹp.

Anh vô thức muốn sờ hàng mi dày quyến rũ kia, lại bị cô gạt tay ra. Vì ai mà cô phải nằm một chỗ như này, cô chưa quên.

Anh nhíu mi, liền nắm tóc cô kéo xuống ngực. Mùi hương rất dễ chịu, rất thơm, như mùi hương trên người cô vậy.

Bị nắm như vậy, cô rất đau liền đưa tay lên đầu giữ lấy, khuôn mặt cũng như vậy mà méo mó. Nhưng trong mắt anh lại không khó coi chút nào, ngược lại cô như vậy còn rất cuốn hút anh.

'Ngài, đau, xin ngài thả tôi ra được không!' Nước mắt cô quán quanh tròn rồi lặng lẽ biến mất.

'Thả? Tôi nhốt em?'

Đúng, anh không nhốt cô, nhưng, anh đánh gãy chân cô khiến cô phải ở yên một chỗ. Như vậy không gọi là nhốt cô thì là gì!

'Xin ngài, hãy thả tôi ra được không? Tôi xin làm trâu, làm ngựa cho ngài, sẽ không bỏ trốn'

'Làm trâu, làm ngựa? Chỉ cần em ngoan ngoãn làm người phụ nữ của tôi, thứ gì tôi đều có thể cho em'

Còn từ “Bỏ trốn” kia, anh không nhắc đến, không phải vì không để tâm, mà, cô nghĩ cũng đừng nghĩ được một ngày rồi khỏi anh. Cô phải mãi mãi cùng anh ở cùng một chỗ.

'Ngài...'

'Em còn đòi hỏi cái gì? Chân em không thể cử động, tôi có thể nhân cơ hội này cướp lấy em. Nhưng tại sao tôi không làm vậy? Nếu như tôi không tôn trọng quyết định của em. Thì. Cái mạng trình của em bị tôi phá lâu rồi'

Tôi cũng không ép buộc phụ nữ lên giường với mình. Trừ phi...' Anh tiến sát gần vành tai cô, phả ra một đợt khí nóng '... Là người phụ nữ tôi yêu'

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Nghe xong một câu kia, cô liền run lên một nhịp.

Người phụ nữ anh yêu!

Câu nói kia cơ hồ văng vẳng bên tai cô, cứ lặp đi lặp lại không dứt.

Chẳng lẽ...

Không, không đòi nào. Tỉnh lại đi, mày nghĩ mày là ai chứ, một con vịt xấu xí như mày mà muốn ai thích, ai yêu. Lại còn mơ tưởng đến Thiếu gia Hắc đạo vô phong hoá vũ, một tay che trời như vậy. Bên ngoài, hàng nghìn những cô gái đẹp hơn mày vây xung quanh anh, anh còn không để tâm, lại để với mày sao. Nực cười!

_____ ha ha ha ta là dây phân cách /ta không phải boy, ta là anh soái ca đẹp trai/ _____

Anh vào thư phòng xem văn kiện, ngày nào cũng như vậy, xem đến mắt mỏi thành cận. Chợt mắt anh loé sáng, đi đến bên chiếc tủ kia, lại như cổ máy

lấy chiếc hộp gỗ ra đặt lên bàn. Việc này anh đã làm hàng nghìn lần nhưng đến bây giờ vẫn chưa thôi nghĩ về ông. Người mà anh xem như đáng sinh thành của mình, mặc dù ông có hơi nghiêm khắc.

Chợt anh nhìn vào một màn hình camera trong hàng chục màn hình lớn nhỏ. Nơi đó có một bóng đen nhỏ xíu ngồi bó gối lại một chỗ, dường như... Rất cô đơn

Anh vuốt nhẹ chiếc hộp, bỗng, đôi mắt anh chuyển sang màu đỏ rực lửa. Không khí trở nên lạnh lẽo hơn, không gian tĩnh lặng, khuôn mặt anh lại vẽ lên một nụ cười...

_____ta là dây phân cách chuẩn manly nhờ đi tập gym/hình như ta sợ nam chính a~, hehe/_____

Ăn tối xong, anh lại có hứng muốn vào phòng cô ngủ. Dù sao thì sau này, cô và anh đều phải ở cùng một chỗ, nên từ bây giờ cho cô tập làm quen đi.

Ôm cô vào lòng, anh đặt cằm lên vai cô, phả vào cổ cô từng làn hơi nóng. Cô liền theo phản xạ rụt cổ lại. Xoay người đưa tấm lưng trần về phía anh.

Làn da cô trắng mịn đằng sau lớp áo mỏng, thứ anh chọn quả thật không tồi nha. Những thứ không nên thấy đều đã lộ ra trước mắt. Vậy mới nói, nếu như anh không có siêu năng lực kiểm chế thì tấm màng sinh học của cô bị hỏng rồi.

'Thần Nhi'

'Hửm...' Dường như cô đã đi vào giấc ngủ, nên giọng cô có phần trầm hơn.

Anh cụp mắt xuống, nhanh như vậy mà đã ngủ rồi sao? Anh liền ôm chặt lấy cô vào lòng, dùng môi chạm vào gáy của cô, tham lam hít mùi hương trên tóc cô. Khiến cô muốn ngủ cũng không ngủ được.

'Ngài, muốn nói gì?'

Anh không trả lời, chỉ chậm rãi buông cô ra, nắm lấy tóc cô đưa lên mũi ngửi. Tóc cô, vì sao lại thơm đến vậy?!

'Không, ngủ sớm đi, mai tôi cho em một kinh hỷ'

Tìm cô bắt chợt rung lên một nhịp, giọng anh...

Một câu nói nhẹ nhàng, vô cùng ấm áp, nhu hoà nhưng lại quyết định sinh mạng của một con người. Cô cũng không để ý đến những lời nói kia của anh, "kinh hỷ" của anh, cô không quan tâm. Khi nào biết, sẽ biết, cô mong ngày mai hẳn là một ngày đẹp trời đi.

Em không quan tâm, tôi càng muốn em phải biết. Biết được chính tay giết người vui như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Chuyện gì đến sẽ đến!

Có vẻ như mong ước của cô là sự thật, hôm nay quả là một ngày đẹp trời.

Trên con đường mòn nhỏ dẫn lên một ngọn núi, xuất hiện bóng dáng hai người. Một là nam thanh niên ưu tú với dáng người hơi gầy, mặc một bộ vest đen, nét mặt lạnh lùng, đôi hàng mi hơi híp lại nhìn người con gái đang ngồi trên xe lăn. Còn một là cô gái với gương mặt tròn trịa, trắng nõn, đôi hàng mi dày cùng với đôi mắt to như phầng phất nét u buồn. Đôi môi hồng khẽ mím lại thành một đường thẳng. Trên người mặc một chiếc váy mỏng màu hồng phấn, hoạ tiết đơn giản nhưng lại rất đẹp. Đôi tay cô nhỏ nhắn, đặt nhẹ lên chiếc khăn để trên đùi. Tất cả tạo nên một khung hình sống động đáng để chiêm ngưỡng trước khung cảnh mùa Thu.

Con gió nhẹ khẽ lay động không gian, những cánh hoa chậm rãi rơi xuống như muốn níu giữ chút gì đó còn sót lại cho mùa thu đã qua. Chiếc lá vàng rơi giữa không trung, nhẹ nhàng rơi xuống, rồi lại phất phơ bay lên theo làn gió thoảng. Đồng gần sang, không khí bắt đầu thay đổi, cây rụng tro lá nhưng lại mang một vẻ đẹp khác thường. Một đôi tình nhân chậm rãi đi trên con đường mòn, bóng họ dần khuất sau những chiếc lá rơi.

_____ta là dây phân cách mang tên Uncle Yelow/có ai ủng hộ Ông Giáo và Lão Hạc ở cùng một chỗ không?/_____

Anh đưa cô đến một toà nhà cao tầng mà cô kính, xung quanh được bao phủ bởi cây cối. Có tiếng lá rơi, có tiếng chim hót nhưng cô lại cảm thấy lạnh lạnh, dường như nơi đây không hoàn toàn là một nơi tuyệt đẹp như những gì hiện ra trước mắt con người.

Anh tiếp tục đẩy cô vào trong. Cửa chính vừa mở, cô liền cảm phục độ cổ kính nơi đây, tất cả đều như một ngôi nhà được xây từ thế kỷ XIV. Trong

phòng, một đám vệ sĩ đứng thành hai hàng cung kính cuối đầu. Trong không gian im lặng như tờ cô liền cảm thấy không khí như bị trút hết, rất khó thở, lại còn có một chút gì đó lạnh lạnh xộc vào mũi.

"Mang người ra" Giọng anh phát ra uy nghiêm.

Liền sau đó hai tên vệ sĩ lùi ra một cậu bé.

Không. Không thể nào!

Cố Mạc: ta cắt, cắt, cắt, cắt...hehe□□□□. Ta luôn hiện hình trong các chương có ai thấy ta không?□□□□

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Anh nhẹ nhàng bế cô lên như nâng niu báu vật trong người. Đặt cô ngồi trên đùi mình, cảm anh cọ cọ vào cổ cô, tham lam hít mùi hương trên người cô. Cô đã ở nhà anh lâu như vậy, lại hoàn toàn giữ được mùi hương khác biệt trên người mình. Cô, thật đặc biệt!

Cô trừng mắt nhìn anh lại quay sang nhìn cậu bé. 3 tháng nay cô ở trong nhà, hoàn toàn không biết được những hành động của anh bên ngoài. Không ngờ, anh lại làm như vậy, cô nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến. Bắt cậu, để uy hiếp cô ư! Không thể nào! Cậu hoàn toàn vô tội trong việc này, anh không thể, không thể làm hại cậu bé.

"Chị" Cậu bé lên tiếng khiến lòng cô chợt thất lại.

Quay sang nhìn cậu bé, nước mắt cô rung rung, không được! Nhưng cô lại không thể chạy đến bên để bảo vệ cậu. Cô muốn lắm, nhưng cả người lại bị anh quán chặt lấy, hoàn toàn không thể động đậy.

"Ngài hãy thả cậu bé này ra được không? Cậu bé vô tội, cậu không làm gì sai cả!" Cô quay sang cầu xin anh, dù là một hy vọng nhỏ nhoi để cứu lấy mạng sống của cậu cô cũng quyết giành lấy.

"Vô tội? Hẳn dám lừa gạt người của tôi mà gọi là vô tội? Hừm... Em nói xem?" Anh nhắm hờ mắt, mê luyến, miết nhẹ vành tai cô nói "Muốn thả người, vậy em có gì để trao đổi, với tôi?"

"Tôi..."

"Đưa lên đây" Tông giọng anh cao hơn đầy quyền lực.

Một tên vệ sĩ đi lên, dâng lên anh chiếc hộp gỗ. Mở hộp ra anh liền cầm lấy cây súng, xoay quanh vài vòng, mỉm cười quý dị.

Đặt vào tay cô cây súng lục kia, một lời nói ra, vô tình khiến nhiệt độ đã giảm lại giảm nhiều hơn.

"Cậu bé mập mạp này, giao cho em xử lí. Đầu hay tim, tùy em!"

Nói xong anh cúi đầu cắn nhẹ lên vai cô, anh thật sự không kiềm chế nổi nữa rồi. Cô gái này, không cần làm gì cả cũng khiến anh nổi lên dục vọng điên cuồng. Tay anh vòng qua eo cô, ôm chặt lấy. Nhìn xem, cô cầm cây súng còn run run, hướng chỉ là bắn người.

Thấy cô cứ như vậy, tiến không tiến, lui lại không lui. Anh liền cầm lấy tay cô, giọng âm trầm lại vang lên bên tay.

"Để tôi dạy em"

Anh liền đưa súng lên nhắm thẳng vào cậu bé. Cô cố sức lắc đầu, không được, cậu bé từng cứu mạng cô, cô không thể làm như vậy.

Cô cố gắng rút tay mình ra, nhưng anh lại nắm chặt như vậy, hoàn toàn không muốn cô lui binh. Nước mắt cô chảy thành dòng như sông Hoàng Hà, vẫn là bất lực rồi, cô không thể. Cô lắc đầu như một cái máy, tay liền muốn rút ra khỏi thứ giết người kia.

"Nếu em mà còn không yên như vậy thì 20 viên đạn vào người hần chứ không phải 1 viên đâu"

Giọng của anh luôn uy lực như vậy, lập tức liền có hiệu quả.

Tay cô liền nói lỏng, là anh cố ý, muốn cô chính tay mình giết một đứa trẻ, muốn cô tự tay giết một người từng cứu mạng cô, muốn cô tự giày vò mình

trong đau khổ. Anh thật không phải là người!

Cô quay mặt sang nơi khác... Nhẹ nhàng nhắm mắt lại....

"Đoàng"

Một dòng máu ấm nóng chậm rãi chảy xuống, thân ảnh 1 cậu bé cũng theo đó ngã xuống..

Cô cũng như vậy liền mềm nhũn ngã vào người anh bất tỉnh....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Bên ngoài truyền đến một trận ồn ào, anh ở trong thư phòng cũng cảm thấy khó chịu. Tên nào lại dám to gan như vậy, lại làm phiền đến anh khi đang xem văn kiện.

Nét mặt anh âm trầm, liền đi ra ngoài. Dám gây rối ở chỗ anh, là kẻ nào không biết sống chết.

Từ trên lầu, anh nhìn tên tiểu tử không biết trời cao đất dày kia. Hôm nay ăn phải gan hùm mới dám làm loạn nơi đây.

"Thiếu chủ"

Nghe tiếng nói kia, hai nhóm người đang xô xát cũng lặng im đứng sang hai bên. Một trong số đó liền bước lên, ngẩng cao đầu.

Cậu hướng mắt lên nhìn anh trên cao, khinh bỉ cười. Cậu có mái tóc nâu đen rõ rệt, ngũ quan toả sáng như được khắc từ tượng tạc, làm nổi bật lên khuôn mặt của con lai. Thân hình gầy như không gầy, vest đen ôm sát người, toả ra khí phách không ai sánh bằng.

"Mày mang Mộc Tinh Thần đi đâu rồi?"

Anh nhíu mày, tên tiểu tử này, chắc cũng không tầm thường nên mới hống hách như vậy.

"Tao muốn mang cô ta đi đâu, mày có thể xen vào hay sao?"

"Đừng nói nhiều, mau thả Tinh Thần ra!"

"Người của tao, mày có tư cách gì bảo tao thả?"

"Người của mày, ha ha ha ha...."

Bỗng dung tên tiểu tử kia cười, anh liền có chút chướng mắt, muốn một phát bắn ngay vào đầu hắn.

"Đó là NGƯỜI PHỤ NỮ CỦA TAO, tư cách đó đủ chưa? Thưa Lãnh thiếu gia!"

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

"Người phụ nữ của mày?" Anh nhíu mày, tay liền nắm chặt lại.

Lão già thối đó dám chơi anh, đưa người đã qua sử dụng cho anh. Lão già, được lắm! Rồi tôi sẽ cho ông biết hậu quả của việc lừa dối tôi.

"Ha ha ha, thật không ngờ, người quyền thế như mày, lại thích dùng hàng bỏ đi như vậy! Ha ha ha..."

"Đoàng, đoàng"

Viên đạn từ súng của anh xuyên qua 2 cánh tay của hắn. Như vậy đã là đại lượng lắm rồi, nếu là người khác thì không chỉ đơn giản như vậy đâu.

"Bất hấn lại, chờ xử lí sau" Bỏ lại một câu, hàng chục tiếng súng liên vang lên, đại sảnh liền chìm trong biển máu.

_____ ta là dây phân cách/nữ chính lại chịu khổ rồi/ _____

Trong phòng, cô đang ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm cảnh. Nét mặt trầm tư, pha chút buồn bã. Tự trách bản thân tại sao lại nhu nhược như vậy? Lại chính bàn tay này đã lấy đi mạng sống của cậu...

"Rầm"

Cánh cửa bị bật tung một thân ảnh tiến vào, trên người đàng đàng sát khí, trên tay còn cầm súng. Cô liền hoảng sợ, lui về sau nhưng là, không thể lùi.

Vừa đến bên giường, anh liền nhấc bổng cô lên, hung hăng quăng cô vào bức tường làm bằng thủy tinh kia. "Rầm" một tiếng, máu tươi liền lan khắp người cô, thấm vào từng lớp vải trắng, tạo ra khung cảnh khiến người không dám nhìn.

Cô yếu ớt ngồi dậy, tay liền chống xuống mảnh thủy tinh, máu đã chảy liên chảy nhiều hơn. Khắp người đều bị thương, đầu cô đau đến không còn cảm giác, tất cả dường như mờ mờ ảo ảo trước mắt.

Chợt, một cây súng lục chĩa vào đầu cô. Cô hơi nhú mồm, cô hình như không còn nhìn rõ thứ gì nữa, hình như cô thấy cậu bé kia, đang vẫy tay với cô.

"Nói! Em từng trèo lên giường của thằng nào?"

"Không...không có"

"Còn dám nói dối, vậy tôi sẽ khiến em không còn nói được lời nào"

Anh tức giận, đến mức, muốn xé tan xác cô gái trước mặt này. Anh hung hăng nắm lấy tóc cô kéo mạnh vào người mình, súng liền nhắm thẳng vào thái dương.

Bóp còi...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

"vút"

Bất chợt, thân ảnh anh gục ngã. Cô cũng theo đó bất tỉnh, nhiều mảnh thủy tinh dính vào người cô, máu tuông ra như suối.

Cây roi điện một lần nữa lại rơi xuống. Khuôn ngực ông phập phồng, lần này, quả nhiên là ra tay nặng hơn rồi. Biết được khi anh tức giận có bao nhiêu tàn nhẫn, nhưng là, không ngờ lại đến mức này.

_____ ta là dây phân cách/Nữ chính, nàng lại chịu khổ rồi/ _____

Trong đêm tối, một thân ảnh bị trói chặt vào chiếc ghế, trên người đầy máu là máu. Đôi mắt khẽ nhắm lại.

Từ phía cầu thang truyền đến bước chân. Có vài người đi xuống, và kẻ xuất hiện đầu tiên là tên ác ma Lãnh Tử.

"Muốn giết thì nhanh đi, ông đây chờ chán rồi!"

Đã bị trói còn mạnh mẽ như vậy, nếu anh thu tên này có thể sẽ giúp ích cho anh rất nhiều. Nhưng đáng tiếc, hắn dám sỉ nhục anh trước mặt bao nhiêu người, hoàn toàn không thể sống.

"Kích điện!" Giọng anh vang lên đầy uy lực. Ngay sau đó, hàng loạt tiếng xẹt của điện vang lên chuyển từ ngoài vào trong chiếc ghế.

Người ngồi trên chiếc ghế kia vẫn không phát ra lời nào, tự mình chịu đựng dòng điện áp cao đến toàn thân run rẩy không thôi.

Một tiếng cười vang lên khiến nơi đây trở nên u ám, ánh mắt anh như Tu La phóng cái nhìn về phía tên đang ngồi kia, như là địa ngục nhân thế.

Rồi đột nhiên, một tên vệ sĩ từ trên hót hải chạy xuống.

"Thiếu chủ, Mộc tiểu thư cắt tay tự sát ạ"

Tiếng cười của anh liền dừng lại. Mắt anh trở nên đỏ rực, phát sáng, chuyển hướng nhìn về phía tên áo đen kia, một phát liền bắn chết hắn.

Em dám tự sát... Tốt lắm!

Cổ Mạc: Bỗngưng cảm thấy động lực sụt giảm nghiêm trọng, viết truyện cũng dần nhàm chán. Ta xin lỗi. Ta sẽ cố khắc phục tình trạng này nhanh nhất.□□□

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Cô vừa mới tỉnh lại liền tự sát đến nay đã 4 ngày rồi chưa tỉnh. Mỗi bác sĩ đều run lên từng tấc da thịt, nếu nữ nhân này còn chưa tỉnh thì họ sẽ mất mạng, họ không muốn như vậy. Mà tên Lãnh Tử này cũng quá độc ác, khiến cho cô gần như không còn giọt máu nào, phải chết đi sống lại, xương chân gãy còn chưa kịp lành lại bị nứt ra, toàn thân đều bị thương do mảnh thủy tinh đâm vào, lại rất sâu. Máu cô không thể cầm lại được, khiến sinh mạng cô trở nên thập tử nhất sinh, còn hơn vạn lần chết. Vậy mà...

"Giết!" Giọng nói phát ra từ cửa. Họ đồng loạt nhìn về phía anh, mặt cắt không còn một giọt máu.

"Lãnh thiếu gia, xin người tha cho chúng tôi" Bọn họ quỳ xuống đất, mỗi người một câu khiến căn phòng trở nên ồn ào.

"Đoàng, đoàng, đoàng, đoàng"

Khuôn mặt anh hoàn toàn không thay đổi, vẫn là mặt lạnh như tiền. Thậm chí còn có chút, giá lạnh, khát máu.

4 tên bác sĩ ngã gục xuống đất, chứng minh được lời đồn về ác ma như anh hoàn toàn không hề sai. Những người còn lại liền biết phận, im phăng phắc.

Cô còn đang nằm hôn mê, cần yên tĩnh, là do họ quá ồn.

"Tôi cho các người thời hạn ngày mai, nếu nữ nhân này còn chưa tỉnh. Thì mạng xác tới đây"

Nói xong anh liền ra ngoài..

Anh... Chột giật mình. Bỗngưng lại muốn cứu sống nữ nhân này, vì sao? Người này đã làm gì khiến anh không khỏi nghĩ như vậy. Từ khi nghe tin cô tự sát, anh liền chạy tới. Nhìn một màu đỏ thẫm trên giường, vây xung quanh cô, tim anh liền thất lại như có ai bóp nghẹt. Anh như phát điên tìm người gọi bác sĩ, nhưng vì sao anh phải làm vậy? Nữ nhân này đã mất lần đầu tiên, vì sao anh phải dung cô như vậy. Tâm anh hỗn loạn, biết những hành động kia hiện lên ý nghĩa gì, nhưng anh lại không thể khiến bản thân mình làm khác.

Nữ nhân kia là yêu nghiệt phương nào, lại dám khiến anh ngày ngày ăn không ngon, ngủ không yên vì lo cho ả. Tâm mỗi ngày đều chỉ nghĩ về ả, trong giấc ngủ cũng hiện lên những hình ảnh của ả. Mọi thứ về ả như khắc sâu vào trong tâm trí anh. Hay có phải anh đã...

Không, không!

Cứu sống em để khiến em sống không bằng chết!

Đó mới chính là điều tôi muốn!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Cứu sống em để khiến em sống không bằng chết!

Anh lấy một lí do khiến bản thân anh chấp nhận cô. Nuôi cô, để hành hạ. Với anh, được thấy máu của người khác, nghe những lời cầu xin của người khác là điều anh cảm thấy vui nhất. Nhưng vì sao, với người khác anh tuyệt tình như vậy, còn với cô anh lại không thể. Anh đã khiến bản thân mình thành ra dạng gì rồi, trách bản thân chỉ vì một nữ nhân mà trở nên nhu nhược như vậy.

Còn cô, vì sao phải kiên cường như vậy. Ở bên anh có gì không tốt, mọi thứ chỉ cần cô mở miệng là có, nhưng tại sao, cô lại muốn về cái nơi gọi là gia đình đó. Nơi đó có gì tốt để cô lưu luyến, có gì tốt để cô chờ mong, có gì tốt để cô đặt niềm hy vọng vào đó.

Là do cô quá tốt đi, và đó cũng là điểm yếu của cô. Chỉ nhìn nhận những điều trước mắt, tại sao lại không nhìn ra họ đã khiến cô thành ra như nào. Tại sao trên đời này lại tồn tại một cô gái như vậy? Mặc cho người khi dễ, mặc cho người phỉ báng, mặc cho người đánh đập, mặc cho người chà đạp. Vì sao lại như vậy?! Cô không biết trên thế giới này tồn tại một thứ gọi là lòng tự trọng con người hay sao!?

....

Tiếng gõ cửa vang lên, một thân ảnh bước vào, mặt anh liền dần ra, không lạnh lẽo như khi đối diện với người khác. Người bước vào đứng thẳng lưng, cúi nhẹ đầu.

"Thiếu gia"

"Ừm... Quần gia, ngồi đi!" Bàn tay anh đan vào nhau, đặt cằm mình lên.

"Vâng, thiếu chủ..."

"Nói đi, việc gì?"

"Mộc tiểu thư đã tỉnh, nhưng có điều..."

...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Mộc tiểu thư mắc bệnh tâm thần.

Câu nói kia văng vẳng bên tai anh khiến bước chân anh trở nên nhanh hơn, như có một sự thúc giục mạnh mẽ. Đứng trước cửa phòng cô, khuôn ngực anh phập phồng, hơi thở gấp gáp cuồn cuộn.

Anh bước đến bên giường, nhẹ nhàng ngồi xuống nhìn cô.

Cô ngồi tựa lên thành giường, chần chập tới đuôi nhưng khi nhìn thấy anh, cô liền cầm chăn kéo lên người, nép vào trong chỉ chừa lại ánh mắt to tròn tuyệt đẹp. Mắt cô mở to, liên tục lắc đầu, cứ như sợ anh ăn thịt vậy. Nhìn anh đến gần, tâm trí cô càng hoảng loạn, càng lắc đầu, tay bấu chặt lấy chăn như đang đối đầu với một nỗi sợ kinh hoàng. Cô như muốn chạy đi, nhưng... Chán cô...

Nhìn cô sợ hãi như vậy, tâm anh có chút gì đó khác lạ, thật sự rất khó chịu. Cô sợ anh đến vậy sao?...

Bàn tay anh ấm áp đưa lên xoa nhẹ bờ má hồng của cô. Khuôn mặt anh dần ra, ánh mắt nhìn cô cũng trong hơn, như muốn cô tin tưởng, dù một chút, cũng được.

"Đừng sợ, không sao rồi"

Giọng anh vô cùng trầm thấp, như là, đang dụ dỗ. Ánh mắt nhu hoà, trong như nước.

Ánh mắt cô dời từ tay anh đến khuôn mặt kia. Đôi mắt to chăm chú nhìn, sau đó cô ôm chầm lấy anh.

"Đừng bỏ em đi! em sợ lắm... Họ... Họ ăn hiếp em... Họ đánh em... Đánh em rất đau..."

Mỗi chữ, mỗi từ phát ra đều khiến tim anh đau nhói. Anh đánh em, em đau như vậy, tại sao lại không nói ra?! Em, chỉ cần nói một câu để anh tha thứ, tại sao lại không nói, tại sao lại cứng đầu như vậy, tại sao lại chịu khổ nhiều như vậy, em là tên ngốc sao?

"Không sao nữa rồi, có anh ở đây!" Anh dịu dàng vỗ nhẹ đầu cô.

"Viên Hiên, cứu em... Cứu em... Họ đánh em... Đau lắm! Đau lắm!"

Giọng cô như nghẹn lại khiến cảm giác kia làm anh càng thêm khó chịu. Cô ngược mặt lên nhìn anh, ánh mắt vô cùng phức tạp, như là cầu xin. Nước mắt cô cũng rơi xuống, kéo thành một hàng dài trên khuôn mặt nhỏ bé. Bàn tay cầu lấy áo anh, cô ngồi vào lòng anh, thân cô liền run lên không dứt, miệng cứ nhấp nháy những từ ngữ vừa rồi khiến tâm anh vỡ ra như hàng ngàn mảnh vụn.

"Được rồi, không sao! Có anh ở đây, không ai dám làm hại em hết."

Anh ôm lấy cô vào lòng, cảm nhận từng nhịp đập từ cô. Để cô tựa vào ngực mình, tĩnh lặng chìm vào giấc ngủ...

....

Chỉ vài giây sau khi cô ngủ, không khí trong phòng bắt đầu nặng nề, không gian im lặng đến đáng sợ.

"Điều tra kẻ tên Viên Hiên"

"Vâng, thưa thiếu chủ"

Ở bên cạnh tôi em lại dám gọi tên người đàn ông khác, đừng tưởng em mắc bệnh thì tôi tha cho em. Có nghĩ cũng đừng nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

Ở tại một căn phòng khác dưới tầng hầm, một người đàn ông trung niên nằm sấp dưới chiếc ghế bất tỉnh, người đó không ai khác chính là Mộc Tư Đằng ba cô.

Anh ngồi bất chéo chân, mắt nhìn vào hai viên lăn tay trong lòng bàn tay. Nụ cười anh liền vẽ lên.

Người đàn ông này, rất hay cười. Nhưng là, mỗi lần nụ cười kia hiện lên, thì lại có việc đẫm máu xảy ra, chỉ hình dung được bằng hai từ "đáng sợ". Nụ cười chết chóc như vậy, hoàn toàn không muốn nhìn thấy nó, dù chỉ một lần.

"Dội nước"

Thanh âm phát ra liền có nước dội vào người ông. Cái lạnh lẽo của sàn nhà, không khí trong phòng như bị trút hết, thêm vào đó là một loại khí lạnh không tên xộc vào mũi, khiến người ta cảm thấy giá lạnh như ở Bắc Cực. Thân ông liền có động, nhúc nhích một chút.

"Mày... có biết... tao là ai không... mà dám... động vào tao?... Tao...chỉ cần một lời... thì cái mạng ch* của mày... cũng... không toàn vẹn đâu!"

"Mạnh mẽ thật, vậy thì mày cứ việc nói, để xem cái mạng nào không toàn vẹn trước cái mạng nào!"

Giọng anh phát ra, thân ông liền run một cái. Mắt ông liền mở to hơn.

"Lãnh Thiếu"

"Nhớ ra tao rồi à! Vậy mà tao cứ tưởng mày đáng trí, quên mất tao rồi chứ!"

"Tôi xin lỗi, tôi... không biết là ngài"

"Tao không thích nói nhiều, đưa con gái mày dâng cho tao, nó mất thứ đó rồi. Vậy nên giao dịch... Huỷ!"

"Cái gì, nó mất rồi?" Ông cố gượng ngồi dậy. Với những người như ông thì chịu một chút đau xương cốt cũng muốn rã rời. Nhưng khi biết con gái làm ra việc tày trời như vậy thì ông có chết cũng phải ngồi dậy. "Khốn nạn! Xin lỗi ngài, tôi... sẽ dạy dỗ lại...đưa con gái... hư hỏng kia một bài học"

"Đủ rồi! Mày đóng kịch giỏi quá đấy, nhưng rất tiếc, vở kịch của mày, tao không thích xem"

"Lãnh thiếu, những điều tôi nói... là sự thật. Xin ngài... Hãy tin tôi"

"Được, tôi tin ông, nhưng... Chờ kiếp sau rồi nói"

Vừa dứt lời một tiếng xẹt lớn xé tan bầu trời u tối, ánh sáng trong phút chốc kia rọi sáng lên một khuôn mặt một phần là người, chín phần là quỷ...

Vô cùng khát máu...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

Trong phòng cô vang lên tiếng cười nói của hai người. Là một già... Và một trẻ. Người đàn ông toả ra khí phách dịu nhẹ dắt tay một cô gái nhỏ tuổi tập bước đi trong phòng.

"Cẩn thận!"

Giọng quản gia vang lên mang theo là nét dịu dàng trù mền.

"A, được rồi này! được rồi này!" Nét mặt cô vui mừng không hề che giấu. Cuối cùng thì chân cô cũng sắp hồi phục. Cô có thể đi lại trên chính đôi chân của mình được rồi!

"Có muốn nghỉ ngơi không?" Ông hơi nghiêng đầu, như đang nói chuyện với một đứa trẻ.

"Không ạ, con còn muốn đi nữa"

Cô ngậy ngốc mỉm cười, sau đó lại chăm chỉ luyện tập tiếp.

"Con thật bướng"

"Con mong chân mau lành lại để con có thể đi thật nhiều nơi, đi thật xa, thật xa đến những nơi mà con muốn tới"

Hai người trong phòng cười cười nói nói, lại không để ý bên ngoài có một thân ảnh màu đen đứng trước cửa. Giọng nói của cô như tiếng chim hoàng anh vô tình lọt vào tai người kia.

Tay anh liền nắm chặt lại, đôi mắt ánh lửa đỏ nhìn vào trong.

Em muốn rời khỏi tôi, em muốn đi thật xa.

Chân em bị tôi phé một lần, tôi cũng không ngại phé chân em lần nữa. Lần trước là cảnh cáo em, có phải quá nhẹ hay không, bây giờ lại còn muốn nữa. Có vẻ như, không dạy em một bài học thì em sẽ không bỏ ý nghĩ muốn rời xa tôi rồi.

Em, sẽ phải hối hận vì những điều em nói ngày hôm nay!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 29

Trong đêm tối, khi trời có chút se. Bên ngoài từng đợt gió nhẹ thổi qua mang theo sương lạnh. Nếu ở thành phố, chắc sẽ đẹp lắm, nơi đó có ánh đèn nhiều màu rực rỡ, toả ra như hào quang mặt trời. Rất tiếc đây lại là nơi rừng sâu âm u, một nơi mỗi ngày chỉ nghe tiếng kêu gọi bầy của những con sói xám, hay những con đom đóm đẹp màu vẩy lại một chỗ, tạo ra một ánh mắt quý dị.

Cô nằm trên giường nhìn ra cửa sổ, cô cũng rất muốn ra ngoài kia. Nhưng cũng sẽ nhanh thôi, chân cô sắp lành lại rồi. Cô xoè bàn tay trắng nõn ra trước mắt mình, ngắm nghía rồi tự cười một mình.

Cửa phòng bật mở, anh liền bước vào với nụ cười trên môi. Ai cũng biết nụ cười kia có chín phần là tà ác, chỉ có cô không biết, lại tưởng như đó là nụ cười từ trong tâm.

"Thần Nhi"

Anh ngồi bên giường xoa xoa má cô rồi hôn lên trán.

"Hôm nay chơi có vui không?"

"Vui, nhưng em muốn chân lành lại, em muốn đi thật xa, em muốn đi khắp thế giới"

"Oh, vậy sao!?" Khuôn mặt anh đen nửa phần, hoàn toàn không nhìn ra tâm trạng anh lúc này.

Bỗng tay anh như một tia chớp bóp cái cổ bé nhỏ của cô. Cả người anh toác ra thứ hàn khí đen kịt lạ, như muốn một tay bẻ gãy cái cổ kia.

"Em muốn đi?"

"Viên Hiến, anh làm em đau, em khó thở" Tay cô cầm lấy bàn tay như ma quỷ kia, cô không muốn chết, không muốn.

"Tốt! Em giỏi lắm!" Khuôn mặt anh trở nên hung ác, anh liền lôi trong túi kẻ bên giường ra một sợi dây thừng dài, trói hai tay cô vào thành giường.

"Viên Hiến, anh muốn làm gì vậy?" Nhìn chiếc kim tiêm trong tay anh, cô bắt đầu hoảng sợ. Cô rất sợ chích, thấy kim tiêm cô càng sợ hơn. Còn thứ trong kim tiêm kia là gì? Nhìn nó thật đáng sợ. "Đó là thứ gì vậy, Hiến?"

"Ma túy"

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

"Ma... Ma túy... Hiến, em không muốn, em không muốn"

Cô hét toáng lên, vô cùng âm ỉ, hai chân đập lung tung, nhưng một chút cũng không ảnh hưởng đến việc của anh.

"Im ngay, nếu em còn gọi tên người đàn ông đó thì đừng bảo sao tôi không nung tay"

Anh hướng mắt nhìn về phía cô, ánh nhìn hằn những tia máu đỏ thẫm. Sau đó liền tiêm vào người cô thứ chất lỏng trong suốt đáng sợ kia.

Em muốn trốn khỏi tôi sao? Muộn rồi, bây giờ nếu em không ở bên tôi thì em không thể sống. Để xem em còn muốn chạy.

Ma túy, tên nghe cũng hay đấy! Nhưng thuốc của tôi không phải loại ma túy bình thường mà là loại cực mạnh, do tổ chức độc quyền chế tạo. Dùng một lần là nghiện đến mất mạng. Và... Một chút thuốc kích tình... Pha lẫn.

Đánh ngất em rồi tiêm ma túy vào là chuyện quá dễ, nhưng còn tác dụng của nó. Rất tiếc, sẽ không vui vẻ gì khi tôi làm tình với một xác chết.

"Ngoan, sẽ nhanh thôi, em sẽ biết được giữa thiên đàng và địa ngục hoàn toàn không có ranh giới" Anh vuốt mái tóc dính đầy mồ hôi của cô. Có vẻ như... Thuốc đã thấm rồi...

Nở nụ cười nửa miệng, anh liền cời trói tay cho cô. Sau đó liền nhàn nhả quay đầu bước đến ngồi xuống sofa.

"Hiên...em khó chịu" Mắt cô nổi lên một tầng sương mù khiến tầm nhìn của cô mờ mờ ảo ảo. Bản thân lại có cảm giác gì đó, rất khó chịu, rất nóng, lại rất ngứa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Chap H, Khuyến cáo đàn ông đang mang thai và cho con bú, người già mới lớn, trẻ em chưa dậy thì xong hoặc đang trong quá trình dậy thì hoặc đang dậy thì lại lần nữa thì... Khả khả...

suy nghĩ đen tối

_____ và đó là đôi lời ngắn gọn của tác giả _____

"Đến đây"

"Hiên...ư... Khó chịu quá....mm... giúp em... Nóng quá..." Thân thể khó chịu, một cảm giác lân lân như thiên đàng, phía dưới như có sự kích thích mãnh liệt bên trong.

Cô nhàu nát quần áo trên người mình, sau đó là cởi ra, lộ ra da thịt trắng hồng búng sữa.

"...um... Hiên...um...ân..." Cô lao đảo bước xuống giường đi đến bên anh. Chân cô vừa mới khỏi nên việc đi sang anh có chút khó khăn. Ngồi lên đùi anh, chân chen vào giữa hai chân anh, cô thờ dốc, một tay không tự chủ ôm lấy cổ anh, tay còn lại nắm lấy tay anh vòng qua eo mình. "Hiên...em khó chịu...um...giúp....giúp em...mm...ân..."

"Muốn anh giúp gì?" Anh nhường mảy, biết được cô bây giờ muốn gì nhưng anh lại thích nghe cô nói mấy lời dâm dăng kia.

"Em... Không biết...um...em... khó chịu....ân....um"

"Vậy anh không thể giúp em rồi" Anh lơ đãng nhìn sang nơi khác.

"Em...em...ân....um...em muốn..." Thân thể cô vận vẹo, bàn tay tự xoa nắn ngực mình, thân dưới cọ cọ vào đùi anh cảm giác liền tốt hơn. "Em...muốn...muốn anh...ân....um...mm..."

"Được, ngoan, anh giúp em"

Nói rồi anh nhấc bổng cô lên, từ đùi anh như ẩn như hiện hiện ra một vết sẫm màu. Đặt cô lên giường, anh cũng bỏ nhào lên, một tay xoa xoa đùi cô, tay kia bần rộn xoa nắn núm đôi đang cương lên.

Đôi môi giao hoà, anh nhẹ nhàng tách răng cô ra đưa đầu lưỡi mà quần lấy chiếc lưỡi đình hương thơm ngọt của cô. Mãi đến khi cô không thể thở nổi nữa mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi ngọt ngào ấy.

Cô cảm thấy hụt hẫng, đầu óc lại như trống rỗng, còn có cảm giác khó chịu ngứa ngáy của thuốc nữa. Đáng ghét!

".....umm..."

Anh nhếch môi mỉm cười nhẹ, hôn từ xương quai xanh của cô sau đó lại dùng lưỡi liếm xuống bộ ngực trắng sữa, một tay đưa lên miệng khoáy đảo lưỡi cô, làm cho âm thanh kia càng mê hoặc, tay kia cũng không yên phận lần xuống nơi tư mật khiêu khích.

"Aaaa....um...ân...ân..."

Ngón tay anh thuần thục vuốt ve huyết đạo của cô, ánh mắt đầy dục vọng nhìn lên gương mặt đỏ bừng của cô khiến anh càng thêm thích thú.

Cô sau khi bị anh đụng vào cả người như có một dòng điện chạy qua. Dù đau nhưng cô lại thấy có chút gì đó thoải mái, là rất muốn tiếp tục.

Môi mỏng hạ xuống tiếp tục treu ghẹo hai nhũ hoa đang vương lên cương nghị kia. Một sợi chỉ bạc lấp lánh kéo dài từ đầu nhũ hoa sang môi anh, lại vô cùng vừa mắt. Nhìn lại vết sưng đỏ kia anh lại càng thích thú.

Thật không ngờ cô gái này lại nhạy cảm như vậy! Đó là những vì anh nghĩ lúc này.

Tiểu huyết của cô lúc này đã tràn đầy dịch ẩm, cảm giác người dưới thân ngoan ngoãn, vang lên từng tiếng kêu yêu nị khiến anh càng thích thú.

"Em thật mê người"

Nói rồi, anh cúi đầu mút lấy tiểu huyết của cô, đầu lưỡi liên khuấy đảo vài cái. Thân cô liền vẹo cong lên, hai bên đùi kẹp chặt đầu anh ở giữa. Mặc kệ cô rên rĩ, anh vẫn không ngừng mút lấy hoa huyết khiến nơi đó sưng lên. Tay cô lại như không thể khống chế, ép sát đầu anh vào hoa nguyệt của mình, cho lưỡi anh vào sâu hơn.

Côn thịt của anh đã trưởng đau không thể chịu nổi dưới lớp quần áo, anh liền cởi ra bộ y phục vương vís khó chịu. Sau đó, anh bắt lấy đôi tay của cô, bắt cô chạm vào nó.

Trước mắt cô như có một tầng sương mờ, lòng bàn tay liền có cảm giác ấm nóng. Thứ đó... Rất cứng, rất thô, và...

"...To quá...ư...aaa..."

Anh biết người dưới thân muốn gì nhưng anh lại muốn được nghe giọng điệu dâm dăng của cô. Vậy nên anh lấy dương vật của mình cọ cọ vào huyết đạo của cô, mỗi cô liềm phát ra những âm thanh trầm thấp, nị hoặc.

"um...aaa...ư...ân...cho....cho em...em muốn...aaa...ư...ân..."

"Gọi tên tôi, tôi sẽ cho em"

Trong gian phòng tràn ngập hương hoa lải nhễ đậm lại vang lên tiếng hoan ái của phụ nữ khiến người khác mặt đỏ tim rung, như tràn ngập hạnh phúc.

Nhưng ai biết được, hôm nay được ở bên nhau, nhưng ngày mai, ngày mai nữa, chưa chắc gì đã gặp lại nhau. Anh không biết, cô cũng không biết.

Là anh sai lầm, để gặp lại cô thì đã là năm năm sau.

Cố Mạc: xin cảm ơn bạn Brian Wilter đã giúp tôi hoàn thành chap truyện.

Và ngày mai tôi sẽ không đăng chap, ngày tiếp theo sẽ đăng trở lại. Xin lỗi vì sự chậm trễ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Vạn vật chìm trong bóng đêm u khuất, một thân ảnh màu đen thuần thực nhảy từ ngoài cửa sổ vào trong phòng.

Nhìn cô gái đang say giấc ngủ trên giường, lại nhìn về phía phát ra nước chảy róc rách kia. Ông nhanh chóng bỏ một viên thuốc vào miệng cô, giúp cô nuốt xuống. Sau đó quay người rời đi.

"Quần gia, ông cho Thần Nhi uống thứ gì?" Anh lười nhác dựa vào tường, ánh mắt phóng đi xa xăm, môi mỏng nhếch lên, trên tay là khẩu súng lục nhắm thẳng vào ông. Cả người anh chỉ quấn độc một chiếc khăn tắm ngang hông lộ ra thân thể cường tráng.

Nét mặt ông không thay đổi, giọng điệu ôn hoà như ngày thường phát ra. Ông vẫn không quay lưng để nhìn cậu, vẫn là không nhìn mặt sẽ dễ nói chuyện hơn.

"Là thuốc giải" Ông tiến thêm vài bước, tay bỏ vào túi, ngược đầu lên nhìn ánh trăng đêm.

"Tại sao ông lại làm vậy?"

"Ta đã nói rồi, lão gia giao con cho ta thì ta có nghĩa vụ chăm sóc con. Ta không cần biết trước đây có bao nhiêu cô gái bị con giết... à không... là tự shock thuốc mà chết, ta chỉ cần biết lần này ta sẽ ra tay ngăn cản. Những cô gái kia hoàn toàn vô tội, con không nên làm vậy. Còn đứa nhỏ này, con đã hại nó chết đi sống lại mấy lần, con còn muốn lấy mạng nó."

"Nói tóm lại thì qua đêm nay cô ta cũng phải chết" Nói rồi anh chuyển hướng cây súng lục về phía cô.

"Tình Nhi, không được!"

Một chữ kia, "Tình Nhi" khiến anh dừng lại, đã qua bao năm rồi anh chưa từng nghe tên mình lại được gọi lên như vậy. Mà... Hẳn là anh đã quên luôn tên mình rồi chứ, vì từ khi lão gia mất thì cái tên kia cũng mất đi, không ai dám gọi nữa.

"Ta... Xin lỗi... Ta lại gọi nhầm rồi..."

"Gọi như vậy đi, tôi muốn nghe" Mắt anh sụp xuống, như có nét buồn phảng phất. Cây súng lục cũng được hạ xuống. Hiện giờ đây không khí bắt đầu chùng xuống, con người anh hoàn toàn không giống như vẻ bề ngoài. Bên ngoài tự tạo cho mình một lớp vỏ bọc cứng rắn mà không ai có thể xuyên qua được, nhưng bên trong lại là một đứa trẻ sống thiếu tình thương cần được bù đắp. Nói như vậy thật không hề sai, lần đó khi giết tên... Nhất thời chỉ là muốn trả thù cho lão gia, nhưng về sau lại lưu truyền là con người ác ma lãnh huyết vô tâm. Với tính khí của một đứa trẻ chưa lớn thì đó như một lời khen ngợi cần phát huy. Và rồi vỏ bọc đó được hoàn thành... Anh dần trở nên cô độc vì tính hiếu thắng nhất thời năm xưa.

Nếu như có thể trở lại, con muốn mình làm một người bình thường.

"Con không phải là Tình Nhi của ta" Tình Nhi ta nhặt về không biết giết người, Tình Nhi ta nhặt về không có tham vọng, Tình Nhi ta nhặt về không có tính khí ác ma, Tình Nhi ta nhặt về là con người, không phải kẻ giết người không nháy mắt.

Nhưng về sau ông lại không nói ra. Bởi vì, ông biết chỉ là đứa trẻ này không thể dừng lại, không phải là không muốn dừng lại. Như vậy cũng tốt, con lạnh lùng đi, con tàn nhẫn đi, vậy sẽ giữ được sự nghiệp mà lão gia để lại.

Gian phòng chìm vào im lặng, chỉ nghe được tiếng hít thở đều đều của cô và tiếng tim đập của hai người đàn ông.

"Con sai rồi phải không?!"

Giọng nói vang lên trong không gian, là câu hỏi cũng là câu nói mình.

"Con trai của ta, luôn đúng, chỉ là, nhất thời đi không đúng đường"

Nói xong ông phi ra ngoài cửa sổ để lại anh đứng ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Dưới tầng hầm u ám, vây quanh là mùi máu tanh bức người, thân ảnh già nua đang ngồi trên ghế, tay bị trói chặt. Dù là trời sáng nhưng nơi đây hoàn toàn không cảm nhận được chút hơi ấm nào, ánh sáng cũng chỉ le lói phát ra từ một cái đèn.

Từ cầu thang phát ra tiếng bước chân, thân ông rung lên, tên Phi Tinh này đến tìm ông háo háo sẽ không được yên.

"Mộc lão gia, chúng ta lại gặp nhau rồi"

Anh bước đến với nụ cười quý mị, khiến da gà ông nổi lên toàn thân.

"Coi trời"

Anh hạ lệnh, dây trói liền được hạ xuống.

Ông nở nụ cười gượng gạo, anh coi trời cho ông, chẳng phải là muốn thả ông về hay sao.

"Đừng vui mừng quá sớm, mọi việc chỉ là mới bắt đầu"

"Ngài..."

"Mở cho ông ta xem"

Một tên thuộc hạ từ trong đêm bước ra cầm điều khiển mở ra ba cái màn hình to dán trên tường.

Một bên là người vợ mà ông yêu quý đang nằm trên người một thanh niên lạ không mảnh vải che thân, đặc biệt là cả hai đều phát ra những âm thanh yêu mị.

Còn một bên là hình ảnh con gái lớn của ông bị ba tên đàn ông dơ bẩn làm nhục, đến mức máu chảy lên lãng xung quanh.

Hình ảnh cuối cùng mới là đáng sợ nhất, con gái út ông nâng niu từng sợi lông hiện giờ đang nằm bất động trên sàn gỗ. Còn vị bác sĩ kia, tại sao lại cắt thịt của con bé...lại còn cho sói ăn. Ông ta điên hay sao!

Xem xong từng màn hình một, khuôn mặt già nua của ông nhăn nheo. Người ta nói không nên động vào Thiếu chủ Hắc đạo, quả thật không sai. Ông hối hận rồi, hối hận vì đã mang đứa con gái kia ra trao đổi, hối hận đã đến nhờ anh dừng lại sự nghiệp, bây giờ thì sao, phá sản. Ha ha ha phá sản, ông mất tất cả rồi. Là do ông, chính ông đã mang đứa con gái kia tới đây, đứa nghiệt chủng kia anh muốn làm gì cũng được, nhưng còn con gái lớn của ông nó vô tội.

Ông quỳ xuống đất, từng bước nặng trĩu tiến đến nơi anh đang ngồi.

"Lãnh thiếu, tôi xin ngài, xin ngài hãy tha con gái tôi ra, nó vô tội"

"Những tên kia vừa nói, đứa con gái của mày không còn thứ đó nữa, mày còn muốn cứu nó không?"

Lời nói của anh như tiếng sét đánh ngang bầu trời quang, con gái của ông, không thể nào. Mắt ông mở to, mọi chuyện đến quá nhanh, đầu ông hỗn loạn như muốn nổ tung. Ông đập đầu, vết máu hằn trên trán.

"Cầu xin ngài, tha cho con gái của tôi"

"Vớ một điều kiện"

"Vâng, ngài nói gì tôi vẫn đồng ý. Xin ngài hãy tha cho con gái tôi"

"Là do ông nói... Vậy thì, súng đây, tự giải thoát đi"

"Tôi... Được. Xin ngài hãy giữ lời"

Ông từ từ đưa súng lên đầu, nhắm mắt, nhẹ nhàng bóp cò. Vĩnh biệt con gái!

...

Ông mở mắt ra ngạc nhiên, súng không có đạn!?

"Mày bị bệnh ngu à, một tay thích chơi súng như mày mà cũng không biết cây súng đó nhẹ hơn bình thường sao. Yên tâm đi, mày chưa chết sớm như vậy đâu, tao còn chơi chưa đủ, còn có đứa con gái mày nâng niu trong lòng nữa, nó sẽ sống lâu hơn mày"

Nói rồi anh rời khỏi tầng hầm, chỉ bỏ lại tiếng cười dần khuất.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Anh bước vào phòng cô, những tia nắng khẽ rơi vào phòng qua ô cửa kính, không khí trong phòng như có hơi ấm mang theo tư vị ngọt ngào. Mùi hương này, là trên người cô, nó luôn đặc biệt như vậy, từng tất da thịt đều khiến anh nhớ nhưng không rời.

Nét mặt cô lúc ngủ, rất đẹp. Nhưng là, trong mắt anh cô cũng như những người phụ nữ khác, thích câu dẫn đàn ông lên giường với mình.

Hôm nay, em không chết, thì ngày mai, ngày mai nữa, em cũng phải chết. Tôi nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, ông ta lại vì em mà tổn bao tâm tư, còn mang cho em thuốc giải, có hay không hai người có quan hệ mờ ám. Nhưng là, tâm em đặt sai chỗ rồi. Quan hệ mờ ám, qua được mắt tôi sao!? Nghĩ cũng đừng nghĩ!

À, còn một người nữa. Cô Viên Hiên, thầy giáo dạy đàn của em, à không, phải nói là Đại thiếu gia Hắc Bang Sát Diệt, một bang chủ nhỏ nhoi, lại muốn vườn gươm giáo đầu với tôi. Em từ lúc nào là người phụ nữ của hắn mà hắn dám nhận, hắn là một kẻ điên. Là kẻ điên! Ha ha ha, em cứ ngoan ngoãn ngủ đi, còn kẻ điên kia, tôi đi chơi với hắn đây!

___/khựa khựa khựa, anh soái ca siêu cấp đập chai đã trở lại/___

Trong đêm trăng vắng lặng, tiếng kèn harmonica thanh thoát vang lên giai điệu trầm buồn hoà vào cơn gió. Thoát li khỏi chốn rừng âm u, thổi hồn vào những chiếc lá xanh bay trong gió, tạo nên một giai điệu sâu sắc đi vào lòng người.

Thân ảnh một người đàn ông đang ngồi trên lan can tầng cao nhất của ngôi biệt thự, đắm chìm mình vào dòng nhạc buồn.

"A, là quân gia sao!"

Giọng cô vang lên, tiếng kèn liền dừng lại. Ông quay đầu lại nhìn cô, nụ cười ấm áp trên môi ông hiện lên.

"Mỗi buổi tối không ngủ được, ta ra đây ngắm trăng khuya. Làm phiền đến giấc của Mộc tiểu thư rồi!"

Cô liền cười ngây ngô, hai ngón tay chọc chọc nhau, ánh mắt to tròn nhìn ông.

"Tiếng nhạc hay lắm, con muốn nghe nữa!"

"Được"

Những ngón tay thon, gầy đi theo ngày tháng lần lượt phủ nhẹ lên chiếc kèn. Âm thanh du dương lại phát ra.

Cô hí hoáy phóng lên thành lan can, lại không để ý tâm ai kia như muốn rơi ra khi thấy một mảng như vậy.

"Cẩn thận!"

Cô gái này thật quá ngây thơ mà, nếu từ đây mà rơi xuống dưới, nhẹ lắm thì cũng là mất mạng, lại đi chơi đùa, hù tim lão già sắp ngưng đập luôn rồi.

"Không sao"

Ánh trăng nhìn hai thân ảnh đang ngồi cùng nhau mỉm cười, bóng họ kéo dài dằng dặc trên vách tường. Trong đêm yên tĩnh lạ thường, hôm nay lại không có

tiếng kêu lạ, mà thay vào đó là tiếng gió thổi nhẹ nhàng mang theo giai điệu trầm buồn ảm áp.

Giọng ông đều đều vang lên, rót vào tai cô như tiếng ru ngủ. Đến khi nhận ra vai mình nặng trĩu, thì ông mới ngưng nói. Ông đã nói rất nhiều, nói chuyện từ bé đến lớn của Thiếu gia, lại không biết cô bé này có nghe không nữa. Hay là nằm ngủ khò trên vai ông, không còn biết trời trăng mây nước gì.

Lấy áo khoác của mình khoác lên người cô, ông nhẹ nhàng bế cô lên đi vào phòng. Nhưng nửa đường lại gặp phải Phi Tinh đang nhìn ông bằng ánh mắt đầy tia máu, thứ hàn khí dày đặc vây xung quanh anh khiến ông lại như không dám bước.

"Thiếu chủ"

....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Con mưa mùa Đông lạnh lẽo như trút nước, mới đây thôi, trời còn lấp lánh ánh sao, một giây sau những ngôi sao kia liền chạy đâu mất, những đám mây đen như tâm trạng của anh, lạnh lẽo và tàn nhẫn.

Con mưa, từng đợt từng đợt quất vào người, như muốn phát ra máu, rất đau. Mưa hôm nay lại lớn như vậy, là ông trời muốn trừng phạt ông sao?

"Quản gia, con lạnh lắm!"

Thân người cô rung lên từng đợt, một tay còn bị còng vào thanh sắt hàng rào. Trên người cô lại mặc áo mỏng, nước mưa thấm áo dính vào người, như ẩn như hiện... Những thứ không nên thấy.

"Ta xin lỗi"

Ông thở dài, bắt lực nhìn cô co ro vào một góc. Đấy mắt cô hồng hồng, môi mím lại thành một đường thẳng.

"Tại sao Tinh lại làm như vậy, lại trong đêm mang người khác ra đây. Tinh không biết là đã khuya rồi sao? Con cần phải ngủ! Con không chơi nữa!"

Vừa nói nước mắt cô cũng vừa rơi, hoà vào nước mưa, liền trở nên mặn chát.

Từ đây nhìn vào ngôi biệt thự như ẩn như hiện trong đêm, làm tăng thêm phần bí ẩn. Tiếng côn trùng kêu vầy quanh làm tăng lên vẻ đáng sợ của nơi đây. Trời đầy mây đen, âm u, nơi đây tưởng như cách biệt với thế giới nhộn nhịp bên ngoài, là một nơi gọi là địa ngục.

Lạnh quá! Đó là những gì cô nghĩ đến trước khi ngất đi. Thân thể cô trắng toát như một xác chết, lại nằm cuộn mình, nhìn rất đáng thương.

Từ ngoài một thân ảnh như phi trên nước dừng trước chỗ ông. Ông liền lấy cây súng trong người nhắm vào chân tên hắc y nhân kia nhắm đạn, nhưng hình như chỉ khiến hắn bị thương nhẹ. Không, không phải, máu chảy nhiều như vậy, dường như là không hề hấn gì với hắn. Trong chớp mắt hắn liền một đao chặt đứt còng trói tay cô, nâng cô lên, và như trước phi thẳng ra ngoài.

Sự việc xảy ra như trong chớp mắt, nghe được tiếng súng, khi thuộc hạ chạy vào thì đã quá trễ. Người đã mất!

Từ xa vang lên nhiều tiếng bước chân, dường như rất gấp rút. Là Phi Tinh! Ông không khỏi rung người, lần này ông chết chắc, lại để cho Mộc tiểu thư bị bắt đi. Tội sẽ không hề nhẹ.

Anh càng đến gần, cái lạnh thấu xương lại càng tăng, đôi mắt ánh lên màu đỏ khát máu, khuôn mặt lạnh như băng nhìn ông như muốn nuốt sống.

"Thần Nhi đâu?"

"Tôi xin lỗi đã để hắc y nhân bắt đi, là tôi vô dụng"

Nghe được câu trả lời kia, sự tức giận càng được bùng nổ. Một tay rút thanh kiếm của thuộc hạ chặt đứt cổ tay bị còng của ông.

"Aaaaaaaa...."

Ông cầm lấy tay mình, máu chảy như suối hoà vào nước mưa, thân người rung rung như sắp đổ.

"Trong đêm nay, nếu không tìm được Thần Nhi, mang xác ông về đây!"

Anh lạnh lùng phát ra vài tiếng lại khiến tim của những người chứng kiến treo lơ lửng trên không. Nghe danh là ác quỷ máu lạnh, chứng kiến mới biết được, thật là mở rộng tầm mắt. Mặc dù mỗi ngày họ đều thấy máu, biết cách giết người, như bữa ăn hàng ngày, nhưng hôm nay khi nhìn thấy anh tận tay dạy dỗ thân tín, mới biết được lời đồn hoàn toàn không hề nói quá một chữ.

"Vâng, thiếu chủ"

Ông cung kính cúi đầu, mất máu quá nhiều khiến ông có chút đứng không vững, nhưng là tối hôm nay thì không để đến sáng mai, ông liền đi trước.

Thân anh đứng tại một chỗ trong mưa, bàn tay nắm chặt lại. Toàn thân phát ra hàn khí khiến người phải lui xa.

Là kẻ nào ngứa da, dám bắt Thần Nhi của anh!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Tại một căn phòng rộng lớn, nơi bóng tối bao phủ, mùi máu tanh vây xung quanh. Dưới chân anh, một dãy người đang quỳ phía dưới. Ánh mắt anh nhìn xa xăm vô định, trên tay là cây súng lục màu bạc phát sáng.

Không khí tĩnh lặng trong phòng như giết chết từng nhịp đập trong tim. Một người trong số những người đang quỳ khẽ liếc nhìn sang lão quản gia. Nét mặt ông vẫn không thay đổi, vẫn cứ quỳ như vậy, khiến người không khỏi rung sợ. Cứ nhiên là ông không sợ chết!

Từ trên một người đàn ông với tâm can lạnh lẽo, ánh mắt như chim ưng phóng đi thật xa. Phía dưới một người đàn ông ầm ập, với nụ cười luôn nở trên môi, hôm nay lại yên tĩnh đến lạ. Khiến không khí trở nên dày đặc, không thể thở nổi.

"Quản gia"

Giọng anh vang lên, khuôn mặt lại bị bóng tối che khuất, lại không biết tâm anh như thế nào. Nhưng dù có ra sao thì hôm nay mạng của họ cũng không giữ được.

"Lãnh thiếu, ngài cứ việc ra tay, lão nhân không có gì để nói"

"Được"

Anh đưa súng lên nhắm thẳng vào đầu ông, đầu anh hơi nghiêng, môi mỏng nhếch lên.

"Pằng, pằng, pằng..."

Hàng loạt phát súng vang lên, những người thân cận bên ông liền ngã xuống. Mất họ mở to, trên trán hằn một vết đạn, máu từ đó tuông ra như suối.

"Ha ha ha ha.... Rất tốt, ông vẫn như ngày xưa"

Anh là tay thiện xạ của tổ chức, từ nhỏ đã thông thuộc mọi loại súng, cầm súng như cầm đồ chơi. Không giết ông là do anh cố ý, dù sao thì ông cũng trung thành với tổ chức hơn 30 năm, công lao cũng có, khổ lao cũng có...

"Thiếu gia quá lời, chỉ là, được chết dưới tay của ngài, tôi thật lấy làm vinh hạnh"

"Vinh hạnh? Ha ha ha ha.... Ông nghĩ như thế thật?"

"Vâng"

"Được! Nể tình năm xưa là do ông cứu tôi một mạng, bây giờ tôi sẽ cho ông chết nhẹ nhàng"

"Đội ơn thiếu gia"

Ông nhẹ nhàng cúi đầu xuống, nhắm mắt lại.

"Lão gia, tôi đến tìm ngài đây"

Một phát súng lãnh đạm vô tình như viên nam châm dán vào ngực ông. Cả người ông đổ xuống, máu tràn ra như suối.

Mùi máu tanh trở nên nồng đậm hơn, quán lấy căn phòng. Mất anh mở to phát sáng, nụ cười trên môi được vẽ lên... Giống như... Một kẻ điên...

"Tới đây Huyết Nhi!"

Một con sói màu đen to lớn với ánh mắt màu đỏ rực, nước trên miệng chảy ra thèm thuồng, ngoan ngoãn đi tới, dụi đầu vào bàn tay anh.

"Ngonan! Tất cả đều cho con!" Anh mỉm cười xoa đầu mãnh thú.

Con sói cũng tự khắc đứng dậy đi đến bên những xác chết hung hăng xé nát...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Hôm nay đã là một ngày một đêm Thần Nhi bị bắt đi. Chỗ nằm bên cạnh anh lại thiếu vắng một người, tâm anh cũng từ đó như bị khoét một lỗ trống. Như là mất mát.

Anh từng nghĩ, anh đối với cô cũng như đối với những phụ nữ khác. Chỉ là một vật để chơi đùa, sau thì vứt bỏ. Nhưng là, đối với cô càng chơi đùa thì lại càng thích thú, như một sợi dây vô hình siết chặt anh và cô lại cùng một chỗ.

Anh nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, hình bóng của cô lại cứ nhiên chiếm chỗ trong lòng anh.

Đáng chết!

Con mẹ nó! Tôi chưa cho phép em dám lưu lại trong tâm tôi!

Từ khi nào tâm anh lại dành ra một chỗ trống, chỉ để dành cho một cô gái. Vì sao lại tốn bao tâm tư trên người một ả đàn bà.

Tâm anh hỗn loạn! Thật sự!

Anh không biết mình đã yêu hay không yêu một cô gái. Chính anh cũng không xác định được. Nhưng là, anh chưa từng nghĩ ra cô gái kia có gì đáng để anh lưu luyến.

Anh chưa từng nghĩ nhiều như vậy!

Lại nói, hôm nay vì sao mỗi lần chớp mắt đều nhìn thấy hình ảnh của cô. Mỗi hành động đều nghĩ đến cô. Vì sao lại như vậy?

Anh sắp phát điên rồi!

Đầu như muốn nổ tung vậy!

Anh bước xuống giường, mở cửa sổ sát đất đi ra ngoài. Luồng gió lạnh liền thổi đến, tung bay mái tóc mềm của anh. Anh châm một điếu thuốc, hít một hơi dài, rồi nhả ra luồng khói bạc.

Anh có địa vị như ngày hôm nay, là do những nỗ lực không ngừng mà có. Họ- những người ngoài cuộc làm sao biết được những gì anh đã trải qua, những gì anh đã chịu đựng. Họ chỉ biết bình luận, phê phán con người anh. Nhưng có mấy ai lại biết tâm tư anh cô đơn như thế nào.

Người xưa nói rất đúng, người có địa vị càng cao thì càng cô độc.

Mỗi người ai cũng đều có tham vọng! Anh cũng có!

Anh từ nhỏ trưởng thành là một kẻ nghèo nhất trong xã hội. Có mấy ai quan tâm? Những gì anh đã từng chịu đựng. Có mấy ai biết? Anh đã trải qua cuộc sống như thế nào? Lại có mấy ai hay!

Anh muốn mình từ một kẻ nghèo nhất, biến thành một kẻ giàu có và đầy quyền lực. Anh không muốn bị người đời khinh rẻ. Và anh đã thành công như thế này!

Nói anh độc ác. Nói anh vô tâm. Nói anh lãnh huyết.

Anh đều chấp nhận. Vì sao? Vì họ chưa từng trải qua cuộc sống như tận cùng địa ngục kia. Để giữ vững được quyền lực trong thế giới ngầm, anh không cho phép bản thân mình có bất kì điểm yếu nào. Anh không thể gục ngã cũng như không được có bất kì sơ hở nào. Lớp vỏ bọc được anh nguy trang, rất hoàn hảo.

Mỗi người đều là những viên ngọc quý bị vùi lấp dưới lớp cát bụi. Ừ! Là những viên ngọc quý. Nhưng, ai cũng là viên ngọc quý, vậy thì ai là lớp cát bụi?! Hay, ai cũng là những hạt cát nhỏ, phải tự mình va chạm với cuộc sống. Chịu được sức nặng của những người giẫm lên. Hoàn thiện mình một cách hoàn hảo mới là viên ngọc quý!

Vậy thì nói anh là viên ngọc quý, tại sao lại không ai chấp nhận?

Lí do?

Họ chỉ biết nhìn vẻ bề ngoài!

...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Những tia nắng hồng buổi sáng tinh nghịch chạy trên gò má. Bên ngoài, những chú chim mới nở hé chiếc môi bé nhỏ hót vang. Gió nhẹ từng đợt, từng đợt thổi vào khung cửa sổ, tung bay tấm rèm cửa màu xám bạc.

Bên trong căn phòng được bóng đêm vây lấy, một thân ảnh đang gục mặt xuống bàn.

Mí mắt anh khẽ động, nét mặt có chút mệt mỏi. Khuôn mặt ngẩng ra, vô cùng đáng thương.

Tất cả đều rời khỏi anh rồi, anh lại trở về với 15 năm trước. Vẫn là cô đơn một mình!

...

Tiếng gõ cửa vang lên, mặt anh liền trở nên u ám lạnh lẽo.

Người đàn ông mặc vest đen bước vào, nghiêm trang cúi người.

"Thiếu chủ, Hoắc Phi đã trở về!"

Nghe xong, anh không phản ứng, chỉ im lặng. Người thanh niên kia cũng từ từ lui ra. Anh lại im lặng, im lặng đến đáng sợ!

Anh, vẫn là nên như vậy, đừng nói gì cả. Có thể sẽ giúp người dễ thở hơn.

"Đứng lại!"

Ánh mắt anh như có lớp sương mù, nhìn vào khoảng không vô định. Thân người thanh niên kia nghe tiếng gọi liền run lên vài cái. Chỉ sợ một khắc kia, anh một tay cầm súng bắn chết người. Tâm anh ra sao, chưa ai dám đoán, chỉ sợ một lần, lại một lần sai lầm.

"Gọi Hoắc Phi vào đây!"

"Vâng"

Người thanh niên kia nhẹ nhàng đóng cửa chỉ sợ phiền đến người đang ở bên trong. Từ khi cô gái kia bị bắt đi, tâm anh dần dần đến lạ. Nhưng là, tính lãnh huyết kia vẫn chưa hề suy giảm mà còn có khuynh hướng tăng dần.

...

Trong phòng, đôi mắt anh ánh lên lửa đỏ, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve hộp gỗ. Nụ cười như ác ma kia lại xuất hiện.

Lại còn chuyện gì sẽ xảy ra, bao nhiêu đó còn chưa đủ khiến anh tỉnh ngộ?

Tính lãnh huyết của anh, tính tàn độc của anh đến bao giờ mới tan biến. Hận thù trong anh đến bao giờ mới hoá giải.

Vì sao con người anh vẫn mãi không thay đổi? Hay, còn một con người tồn tại song song với anh trong quá khứ! Âm ảnh đến thực tại?!

...

Em dám bỏ đi, một tháng nay rồi! Em dám không trở về?! Tốt lắm, để tôi bắt về, em một giây cũng đừng mong thoát khỏi!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39

"Phi Tinh, anh dẫn tôi đi đâu? Mau thả tôi ra"

Mộc Tinh San- con gái lớn của Mộc Tư Đằng, đôi mắt bịt kín bằng một mảnh vải đen, được người của anh dẫn xuống tầng hầm.

"bốp" một tiếng, máu tươi từ khoé môi nàng chảy ra.

"Mày không có tư cách gọi tên tao"

Giọng anh vang lên mang chút lạnh. Trên tay anh, cây súng bạc được anh nâng niu như báu vật, một lần nữa lại xuất hiện.

"Thả tôi ra!"

"Được! Nhưng phải chơi với tao một chút!"

"Khốn nạn! Mày muốn gì!"

"Mạnh mẽ thật! Không sao! Đơn giản lắm, chỉ cần mày bắn một phát súng thì tao sẽ thả mày ra"

Anh ngắm nghía họng súng, dùng tấm khăn mỏng nhỏ nhẹ nhàng lau sạch. Đôi mắt dán lên từng chi tiết trên cây súng. Môi mỏng nhếch lên cho thấy tâm trạng anh hôm nay rất tốt.

"Được!"

Dù sao cũng phải chết, vậy thì nhanh chóng đồng ý. Chỉ là chết thôi mà, sinh mệnh này còn thứ gì nên giữ lại đây. Bị một đám bản thủ chà đạp, nàng còn có thể sống sao?!

"Rất tốt! Mở khăn ra!"

Sau khi nhận được lệnh, mảnh khăn được tháo xuống. Trước mặt nàng là một người đàn ông, người đó...

Anh đặt vào tay nàng cây súng bạc, họng súng hướng thẳng về phía người đàn ông với thân hình mập mạp đang bị trói, trên miệng còn ngậm một mảnh vải. Toàn thân gần như đều là máu tươi.

"Giữ lời hứa! Bắn đi!"

Anh từ đằng sau, cầm trọn tay nàng vào, chỉnh họng súng đi đúng hướng.

Tay nàng rung rung, dứt khoát buông cây súng trong tay ra. Người đàn ông kia, là ai chứ? Là ba, nàng không thể giết ba mình! Không thể, không đời nào!

"Không, tôi không thể bắn!"

Tiếng cười của anh từ sau gáy nàng, tóc gáy liền dựng thẳng lên.

"Muộn rồi!"

Song song với lời nói của anh một tiếng "đoàng" vang lên trong tứ tất.

Môi anh lại nhếch lên. Nhìn dòng máu đỏ chảy xuống như thác nước, tâm anh liền trở nên phấn khích. Khuôn mặt dần ra, nụ cười như ma quỷ dần hiện rõ.

Sau đó là hàng loạt phát súng vang lên không thương tiếc dán vào ngực người đàn ông kia.

Đôi mắt nàng vô hồn, khuôn mặt không lộ bất cứ cảm xúc nào. Cả người nàng buông lỏng, ngã khụy xuống đất. Nước mắt lăn dài thành hai dòng. Đôi môi mỏng muốn nói gì đó, nhưng chỉ phát ra những âm thanh rất nhỏ, gần như là không thể nói.

Nàng nên nói gì đây?

Nói đây là báo ứng của gia đình cô? Nói chính tay cô bắn chết cha ruột của mình? Ha ha ha ha...

"Chết rồi, ha ha ha, chết rồi, ông ta chết rồi. Ha ha ha...."

Nàng vừa cười, vừa khóc, lại vừa nói, đôi mắt lại mở to, giống như một kẻ điên.

Vứt bỏ tự tôn của nàng tiểu thư kiêu căng, nàng lần tìm cây súng, sau đó liền nhắm thẳng vào đầu, tự sát.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Tại một nơi khác, nơi có cánh đồng hoa hướng dương rực rỡ, trải dài trên cánh đồng còn hơi sương. Những chú ve cánh cam ung dung bay lượn cùng đàn bướm trắng. Ánh nắng mai toả ra từng tia nắng dịu dàng, sưởi ấm cho hơi thở tạo hoá.

Từng giọt sương sớm còn đọng lại trên những chiếc lá xanh, nhẹ nhàng trượt xuống, rồi chợt loé sáng giữa không trung đầy hơi lạnh.

Mùa xuân đã đến rồi!

Cỏ cây cũng bắt đầu một chu kì mới!

Bên trong một căn phòng, lấy tông màu lam làm chủ đạo. Một cô gái với thân thể yếu ớt đang nằm trên chiếc giường lớn. Hơi thở như lan toả ra xung quanh, khiến căn phòng trở nên ấm áp hơn.

Cửa phòng bật mở trong không gian tĩnh lặng. Một người đàn ông với thân ảnh cao to tiếng vào. Làn da màu đồng nhạt tôn lên khuôn mặt hoàn mỹ như tạc tượng. Anh có đôi mắt màu hồ phách, ánh mắt sắc bén như chim ưng, chiếc mũi hơi dài và cao, đôi môi mỏng, mày hơi nhíu lên, mang theo vẻ lạnh lùng pha chút tình cảm.

Anh ngồi trên giường, xoa xoa má hồng của cô. Tâm không chút tạp niệm, chỉ là, lại bỗng dưng muốn trêu đùa một người.

Anh liền cúi đầu sát vào cổ cô, đưa mũi người, một tay lấy điện thoại ra, chụp lại.

Hình ảnh này... Rất sinh động nha. Mới nhìn vào cứ như anh và cô vừa ân ái xong vậy, càng nhìn càng thấy vừa mắt.

Tin nhắn được chuyển đi.

Người nhận: Lãnh Từ Phi Tinh.

Để tao xem, khi mày nhìn thấy tấm ảnh này, mày sẽ tức điên lên như thế nào. Tiếc thật! Tao lại không thể chứng kiến cảnh mày tức giận được! Vì tao... Và cả người phụ nữ của mày... Đang ở rất xa, rất xa...

Thời gian lâu như vậy, tao thật sự không tin rằng, mày sẽ không nghĩ đến việc người phụ nữ của mày, nằm dưới thân tao mà rên rỉ. Ha ha ha ha.... Mày cứ việc điên lên đi, cho dù mày có phá tung cái đất nước đó thì cũng chả có ích lợi gì đâu thằng nhóc.

Ha ha ha ha....

Mày nghĩ tao là ai? Tao là La Tâm Từ Thu, là La Tâm Từ Thu. (Cái tên rất có ý nghĩa==!) Mày nghĩ tao sẽ ở cái đất nước đó để mày tìm đến tao? Không đời nào! Nơi đó mày cứ việc tung hoành, nhưng, sang đến đây rồi thì đừng mong!

Từ bên ngoài một người thanh niên nữa lại bước vào. Trên người anh khoác lên bộ blu trắng, thân hình như ẩn như hiện dưới lớp áo mỏng, thân hình... phải gọi là rất chuẩn. Cơ tay nổi lên vô cùng săn chắc, bàn tay to mà lại thon dài, rất hiếm gặp.

"Đến giờ Thần Nhi lên con rồi, lần này thuốc sẽ mạnh hơn một chút!" Người thanh niên từ tốn nói. Người đàn ông này, xuất thân cũng không tệ. Tên anh là Vương Hân, từ năm 9 tuổi anh đã được tổ chức EIS huấn luyện để trở thành sát thủ mạnh nhất. Trong một lần nằm bên trong hộp truyền điện để kích thích hoocmon thần kinh để biết được khả năng đặc biệt của anh là gì, thì xúc giác của anh bị mất đi. Nói nghe thì dễ nhưng thật sự những người ra khỏi được hộp truyền điện kia thì đếm trên đầu ngón tay.

Khi nằm vào bên trong, máy sẽ tự động rút hết không khí bên trong ra ngoài. Và cho vào đó một loại khí kích thích dây thần kinh. Trong vòng 20 phút, hoặc sẽ trở thành người mạnh nhất, hoặc sẽ trở thành một cái xác vô dụng.

Người bước ra từ tổ chức sát thủ EIS thì không có việc gì là nói không thể. Chỉ là... Loại ma túy mà Phi Tinh dùng trên người phụ nữ này, có chút đặc

biệt. Quan trọng hơn là, rất khó để có thể giải được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Sau khi tiêm thuốc vào người cô, Từ Thụ chỉ đứng xa nhìn từng cơn đau mà cô phải hứng chịu. Có trách thì trách anh tìm ra cô quá trễ, là bản thân anh quá vô dụng.

Tên Phi Tình kia, thật, không bằng loài cầm thú! Đối với phụ nữ lại ra tay tàn độc như vậy. Ngay cả ma túy mà cũng dùng đến, cư nhiên là vô cùng thâm hiểm.

Từ bên ngoài xuất hiện một thân ảnh mặc áo đen thoát cái nhảy qua cửa sổ. Là một cô gái!

Cô gái với đôi mắt màu lam, mái tóc vàng được cắt tỉa gọn gàng tung bay theo gió. Khuôn mặt nhỏ nhắn tôn lên đôi mắt to vô cùng sắc bén. Thân hình nhỏ nhắn, linh hoạt, khoác lên người bộ y phục đen bó sát, càng tăng thêm nét nữ tính, gợi cảm.

"Chủ nhân"

"Tình hình như thế nào?"

"Như ngài dự đoán, hắn đã tới nơi ẩn cư của chúng ta ở Cali. Bên ngoài thì hắn không có động tĩnh gì, nhưng thực chất đàn em của hắn đang truy lùng chúng ta trên toàn quốc"

"Tiếp tục theo dõi"

"Vâng, thưa chủ nhân" Nói rồi cô phi ra ngoài, trả lại yên tĩnh cho căn phòng.

Anh bước đến giường bàn tay sờ trán đôi má hồng của cô, rất mềm mại, vẫn là giống như lúc trước. Cô đã nằm yên ngủ say, chứng tỏ sẽ không bao lâu nữa cô không cần phải truyền thứ thuốc đáng sợ kia.

Lúc trước, là anh không tìm ra em sớm, để em phải chịu khổ rồi. Nhưng từ hôm nay, em phải ở bên cạnh anh, anh sẽ bảo vệ em, sẽ che chở em, sẽ không để bất cứ ai ức hiếp em.

Chúng ta, quá khứ, hôm nay, sau này đều là gia đình. Sẽ mãi mãi là người một nhà, bất cứ ai cũng không được chia cắt gia đình ta lần nữa.

Những kẻ ức hiếp em, khi xưa là anh vô dụng, không thể làm gì. Nhưng từ hôm nay, kẻ nào dám chạm vào em, lần lượt từng người một phải chết.

Anh bước lên giường, hôn lên đôi má của cô, ôm cô vào vòng tay rộng lớn, yên tĩnh nhắm mắt ngủ.

Ở một nơi, không gian vắng lặng như vậy, yên bình như vậy. Ở một nơi khác, mây đen luôn vây khắp lối, bóng tối bao trùm, mỗi tối sấm chớp lại nổi lên, từng cơn mưa như trút nước xuống căn biệt thự chìm trong u uất.

Cũng giống như tâm trạng của anh, vô cùng không tốt.

Trong thư phòng, một thân ảnh màu đen rung lên vì tức giận, bàn tay nắm chặt lấy điện thoại như muốn bóp nát. Trên màn hình là hình ảnh một cô gái đang ngủ và một chàng trai. Anh biết hai người họ. Chỉ có điều, cô còn sống đến hôm nay? Hắn là tên kia cũng tổn không ít tâm tư.

Người phụ nữ của anh, dù anh vứt bỏ thì cũng không đến lượt người khác. Huống chi là, anh đã xác định được, cô gái kia chính là người anh muốn chăm sóc cả đời, vậy thì ai cũng đừng hòng đụng đến.

Nhưng đến hôm nay, tin tức cô đang ở đâu vẫn chưa thể biết được. Cô thì vẫn còn nằm trong hang cọp. Anh không thể chớp mắt, mà tốn bao tâm tư đi tìm. Mỗi đêm nằm bên giường, trong đầu liền nghĩ đến hình ảnh của cô, tay vuốt ve phần giường bên cạnh, lại trống vắng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Từ khi cô đi, tìm anh cũng dần lên người cô. Những ngày tháng không có cô ở đây, nó dài như vô tận. Anh chỉ muốn mình mãi mãi chìm đắm trong quá khứ có cô. Anh không muốn quay về thực tại!

Anh đánh cô, là anh sai. Anh biết, anh sai hoàn toàn.

Nhưng là, anh không thể dừng lại, anh không thể buông bỏ hận thù về kẻ đã giết chết ba nuôi anh. Em không có tội, gia đình em cũng không có lỗi. Chỉ là, vô hình bị cuốn vào thế giới như địa ngục này thôi.

Anh không biết, từ khi nào em là một phần da thịt trong anh. Anh không biết lí do vì sao phải vắn vương một cô gái. Xưa nay, anh chưa hề có khái niệm về tình yêu. Nhưng em, người con gái không mấy đặc biệt, nhưng lại mang cho anh nhiều cảm xúc kì lạ.

Từng giây từng phút trôi qua, được ở bên em, anh cho rằng mình không còn bị ám ảnh bởi ngày xưa. Nhưng không, anh xin lỗi, anh không thể làm được. Con người ẩn danh trong anh nó luôn khó chịu đối với những việc tốt anh làm. Nó luôn muốn giết người. Nó luôn muốn nhìn thấy máu...

Anh xin lỗi! Anh hối hận rồi!

Xin em, hãy về bên anh! Một lần nữa, để anh bù đắp những sai lầm trước kia.

...

"Lãnh thiếu" bước vào phòng, hơi cúi người.

Trong căn phòng luôn bị bóng tối bao phủ, hiện lên tia u ám quỷ dị. Thân ảnh người đàn ông đang ngồi trên bàn làm việc được ánh trăng từ bên ngoài rọi vào, tựa như một bức tượng tuyệt mỹ được tạc ra từ tiểu thuyết ngôn tình. Nhưng đây là đời thực, sự thực.

Anh hướng mắt nhìn về phía , anh vẫn im lặng, trong đáy mắt hiện lên tia phức tạp. Một năm rồi, vẫn chưa có tin tức gì của Thần Nhi. Anh thán phục tên La Tâm kia, trốn nơi góc nào lại như bốc hơi khỏi trái đất, không một chút tin tức truyền ra ngoài.

"Có một chút tin tức của người ngài cần tìm, nhưng có vẻ là tin xấu"

"Tin xấu?" Anh hơi nhíu mày nhưng nét mặt cũng nhanh chóng trở lại ban đầu.

Tìm em khắp nơi, lại tốn nhiều tâm tư như vậy, đổi lại em mang cho tôi một tin xấu?

"Cứ việc nói!"

"Một tiểu thư... đã sinh một bé trai"

Câu nói kia vừa dứt, không khí trong phòng chìm trong im lặng, im lặng đến bức người, khiến người muốn người thở, khiến tim muốn ngừng đập. Anh, vẫn là nên trả lời, như vậy, có thể sẽ tốt hơn. Anh im lặng như vậy, tâm anh nghĩ gì không ai biết được. Lại có khi nhất thời, có mạng bước qua cánh cửa này, lại không có mạng trở ra...

Theo quán tính lùi xuống một bước trước không khí nặng nề trong phòng. Chưa có lệnh của Lãnh thiếu, hoàn toàn không nên tự ý ra ngoài.

Thân anh run lên nhẹ nhàng vì tức giận. Bàn tay nắm chặt cây bút như muốn bóp nát. Đôi mắt sáng rực lửa.

Có vẻ như rời xa tôi, cuộc sống của em khá tốt. Còn sinh em bé! Người phụ nữ của tôi ơi, rời xa tôi không đồng nghĩa với việc tôi sẽ không tìm em về, cũng không đồng nghĩa với việc cho phép em trèo lên giường của thằng khác!

Em, sống là người phụ nữ của tôi, chết vẫn là người phụ nữ của tôi, bất cứ ai cũng không được động đến!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Trong một căn phòng lớn tại ngôi biệt thự thuộc thủ đô nước Anh, hai thân thể đang quấn lấy nhau trên giường, phát ra những tiếng kêu không mấy hài hoà. Là một người đàn ông và... một người đàn ông. Và đó không ai khác, là La Tâm và Vương Hãn.

Cửa phòng bật mở, một cô gái với toàn thân mặc y phục màu đen tuyền, theo sau là một cô gái nhỏ nhắn với chiếc váy hồng điểm nhẹ vài hoa văn.

Cô trong một năm này, đã gần như không còn nghiện ma túy nữa. Nhưng là, bệnh tâm thần phân liệt của cô vẫn còn, không thể trị dứt điểm. Không phải vì Vương Hân không có năng lực, chỉ là, do tâm bệnh của cô, từng gặp quá nhiều những cú shock tâm lí cùng một lúc, gây ảnh hưởng đến gần như toàn bộ hệ thần kinh. Gây khó khăn trong việc điều trị.

Nhưng cô có con trai, cô còn nhớ rất rõ!

Có người mở cửa, anh liền thu lại những tiếng rên rỉ dâm dăng. Một tay cầm lấy chăn che lại thân thể cho hai người.

"Con mẹ nó, rõ ràng biết tình hình bên trong như thế nào lại dám mở cửa" Ánh mắt anh phóng tia lửa điện về phía cô gái toàn thân mặc y phục đen.

"Xin lỗi đã cản trở việc của hai người, nhưng Mộc tiểu thư muốn tìm ngài để hỏi con trai của cô ấy đâu?" Xiên Bạch khoanh tay trước ngực, điềm đạm nói ra lời vàng ngọc. Còn việc nhìn thấy trước mắt hoàn toàn không để ý. Đó là chủ nhân của cô, chủ nhân làm việc gì, cô hà tất phải can thiệp.

"Nó được đưa vào tổ chức EIS rồi, thằng bé phải được huấn luyện tốt, sau này sẽ không bị ức hiếp như mẹ nó" Anh hạ giọng.

"Quyết định của ngài, tôi không có ý kiến, nhưng vị tiểu thư này cứ đòi con của cô ấy"

Giọng cô từ trước đến nay vẫn cao ngạo như vậy, đối với chủ nhân luôn trung thành hết mực. Nhưng là, niềm kiêu hãnh của một cô gái không hề khuất phục trước đàn ông của cô lại vô cùng cao. Đến cách cư xử rất huyết đoan, hoàn toàn không nề nang ai.

"Đến việc này mà người cũng xử lí không được, phải nhờ đến ta?"

Anh nhú mi nghi ngờ. Cô gái này theo anh lâu như vậy, một việc nhỏ nhoi như vậy cũng không thể giải quyết?! Có phải sống lâu quá nên đầu óc trở nên vô dụng hay không?

"Xin lỗi, nhưng cô ấy muốn tôi phải hỏi ngài. Có vẻ như bây giờ ngài bận rồi, tôi sẽ đến lúc khác. Hai người.... cứ tiếp tục. Tôi không quấy rầy chuyện tốt của hai người"

Cánh cửa được khép lại nhẹ nhàng. Có vẻ như, cô thật đến không đúng lúc. Nhưng mà....

Hai người đó vẫn còn có tâm trạng... phối giống!==

Mặc kệ, dù sao cũng không liên quan đến cô.

Nhưng mà...

Người phụ nữ mà chủ nhân đưa về, chiếm một vị trí rất quan trọng, cô vẫn là nên tôn trọng cô gái này như đối với chủ nhân. Bởi vì, xưa nay ngài chưa từng mang bất kì người phụ nữ nào về nhà.

Lí do rất đơn giản:

Vì.

Chủ nhân thích đàn ông!

Cố Mặc: ha ha ta đã trở lại rồi đây, xin lỗi vì đã đăng chap cực muộn□□□, thật ra thì chỉ là ngủ quên một chút thôi, ha ha reader không trách ta chứ?

Dạo này các chương có phản hồi khó hiểu, ta cũng công nhận điều đó.

Và.

Những ai khó hiểu chỗ nào, hoặc có những câu hỏi về truyện thì cmt vào chương này để ta biết để làm ngoại truyện.

À, thân!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44

Thời gian cũng thấm thoát trôi qua nhanh, mới đó mà Hiền Nghi đã được 4 tuổi. Tuy nhỏ nhưng cậu khá thông minh, rất thông thạo về máy tính.

Cơ thể của cậu cũng không có gì là đặc biệt, nếu chỉ nhìn bên ngoài. Nhưng thực chất, trên người cậu được cấy rất nhiều thiết bị hiện đại mà EIS sắp ra mắt. Ví như, bàn tay nhỏ bé xinh xắn ấy là 2 khẩu súng được cấy vào đầu 2 ngón tay trỏ và giữa. Hoặc là, một con dao ngắn ở trong lòng bàn tay. Hay là một lớp da người bọc ngoài..v.v..

[Lớp da người bọc ngoài: là loại da người nhân tạo, có độ đàn hồi rất tốt, làm bằng cao su. Nhìn vào thì không khác gì người bình thường, vẫn là khuôn mặt không đổi, người lớn bao nhiêu thì lớn bấy nhiêu, khuôn mặt thay đổi ra sao thì thay đổi. Lớp da chỉ có tác dụng che giấu vũ khí bên trong ngoài ra không còn ý nghĩa khác] (Đây là những giải thích của tác giả, do tác giả suy nghĩ, tưởng tượng ra, hoàn toàn không copy bất kì nơi nào, xin đừng ném đá hay chọi gạch. Thân!)

Được EIS đào tạo, thì ngoài hai chữ "hoàn hảo" ra vẫn là không còn từ nào có thể diễn tả được.

Trong 4 năm này, mẹ Tinh Thần và cậu sống trong tổ chức EIS rất an toàn. Mỗi ngày không phải lo nghĩ sẽ trốn đi đâu nữa. Bởi vì, EIS là tổ chức ngầm, hoạt động đa phần điều ở dưới lòng đất, chỉ những sát thủ đã được mua đi mới có thể ra ngoài. Tin tức về tổ chức thì hoàn toàn không xuất hiện, cũng như người biết về tổ chức chỉ đếm trên đầu ngón tay. Bởi, muốn có một người bước ra từ đây thì số tiền bỏ ra cũng không nhỏ, không đúng, không đúng tiền mà là trao đổi bằng kim cương thật. Nhưng lúc nào tổ chức cũng hoạt động, người cũng được bán ra thông qua những ông chủ đầy quyền lực. Sự mua bán gián tiếp thông qua như vậy, người mua hoàn toàn không biết người từ đâu có, chỉ cần bỏ tiền là có người.

Cậu là trường hợp đặc biệt, thân phận cũng đặc biệt, được đưa vào đây lúc chưa đầy 9 tháng tuổi. Nhưng như vậy lại rất tốt, càng nhỏ thì da càng mỏng, càng mịn, cấy thiết bị vào sẽ dễ dàng hơn, nhưng cũng mang một rủi ro rất lớn. Hoặc là người đặc biệt nhất, hoặc là cái xác thâm thương nhất. Cùng lắm chỉ là một đứa trẻ, đứa này chết cũng có đứa khác thay vào. Nhưng là, thân phận của cậu, là cháu của La Tâm, mà La Tâm là người quyền lực nhất tổ chức, vậy nên cậu chết đi, đồng nghĩa với việc một số người nữa cũng chết đi.

4 năm trước đây, sau khi cậu ra đời không bao lâu thì xảy ra một trận đánh đẫm máu, giữa La Tâm và Phi Tinh, kết quả, số người thương vong không đếm xuể, xác chết chất thành đống, máu tràn ra như suối, mùi tanh không chịu nổi. Nhớ đến cảnh, thuyền của La Tâm 3 ngày liền phải mang xác người ra biển để vớt, nhiều vô số kể.

Vài tháng sau, một trận bom phá tan biệt thự của La Tâm. Không cần nghĩ cũng biết là ai làm. Là tên Phi Tinh kia, mất người chung chăn gối nên muốn phát điên?! Nhưng mà, La Tâm là người cũng không dễ đụng vào, các nước trên Thế giới, nơi nào lại không có nhà của anh, nhà anh còn rất nhiều, nếu thấy tiện thì cứ việc nổ tung tất cả đi.

Ba hôm sau...

La Tâm anh trở thành kẻ vô gia cư!

Con mẹ nó, phá hết thật sao? Thật là không nên xem thường tên Phi Tinh này mà!

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Cuộc sống trong 4 năm này phải nói là vô cùng nhàn hạ đối với Mộc Tinh Thần cô, mặc dù bệnh của cô đã chữa khỏi, nhưng có đôi lúc cô lại ngu ngơ như một đứa trẻ. Điều này khiến La Tâm rất đau đầu, loại thuốc mà Phi Tinh sử dụng, là thuốc dành để giết người, hoàn toàn không chứa đường sống cho người khác. Còn có, sở thích của hắn rất lạ, chỉ thích lên giường với những phụ nữ còn trinh, sang hôm sau thì giết chết, như vậy có gọi là lãnh phí quá không? Để tìm được một người phụ nữ còn nguyên vẹn, hắn là tốn không ít tiền bạc đi.

Những phụ nữ qua tay hắn thì rất nhiều, vương lại trong lòng hắn thì chỉ có một. Tại sao? Nhìn ai không được lại nhìn trúng đứa em gái của anh, lại hành hạ Tinh Thần thành ra như thế này, hắn còn muốn tìm về để làm gì? La Tâm anh, với tư cách là người anh trai, anh không cho phép kẻ nào làm hại đến em gái mình, ngay cả người thân trong gia đình. Hoàn toàn không nể mặt bất cứ ai!

Ngay từ khi anh được sinh ra thì đã là sai lầm. Mẹ anh, người từng là thân cận trung thành của Mộc Tư Đằng. Vì nghe theo lời Mộc Tư Đằng, bà đã đồng ý cưới Nhu Vỹ-kẻ thù của hắn, để ám sát Nhu Vỹ. Nhưng trong thời gian ở bên cạnh Nhu Vỹ, bà đã mềm lòng mà yêu chính kẻ thù của mình. Nhu Vỹ nổi tiếng là người tàn ác, nhưng từ khi có bà bên cạnh, tâm tính ông không còn máu lạnh như trước nữa. Hai người yêu nhau say đắm sau 2 năm thì anh được sinh ra. Năm đó khi anh vừa tròn 5 tuổi, mẹ anh bị một nhóm người áo đen truy sát, đánh đập vô cùng tàn nhẫn, sau đó thì họ mang bà đến chỗ của Mộc Tư Đằng. Sau một đêm bị ông hành hạ không có hồi kết thì bà được thả ra.

Không đơn giản là thả ra như vậy đâu! Mẹ anh bị ông ta làm nhục cả đêm. Đến khi trở về bà lại như một cái xác không hồn. Ba anh, La Tâm Nhu Vỹ, mặc dù biết mẹ bị người khác làm nhục nhưng ông vẫn yêu thương mẹ anh như lúc đầu. Và cái tôi quá lớn, sau lần thách thức của Mộc Tư Đằng, ông đã đến điểm hên để đòi lại danh dự cho mẹ và không bao giờ trở về nữa.

Ba anh, là người đàn ông si tình!

1 năm sau, Tinh Thần ra đời, mẹ anh, trong lúc túng quẫn, khó khăn nhất đã mang Tinh Thần cho Mộc Tư Đằng nuôi, còn anh thì được mang vào cô nhi viện. Bởi vì, bà biết anh không phải là con ông ta, nên cho dù có vào ngôi nhà kia thì cũng chẳng khác nào giao trứng cho ác. Nhưng Tinh Thần thì khác, thời gian sinh ra trùng khớp với ngày mà ông ta đã cưỡng bạo bà. Nên có thể, Tinh Thần là con ông ta.

Những năm sau, anh phải nỗ lực gấp người khác hàng chục lần. Từ một công ty nhỏ của gia đình nuôi anh, anh đã biến thành một công ty mang tầm cỡ quốc tế. Sau đó anh lấn sang khu vực thể giới ngầm, và dần thành ông trùm Hắc đạo. Trong những năm này, anh luôn theo dõi cuộc sống của Tinh Thần, nhưng điều là không thể nhúng tay vào. Tất cả đều là do tên Phi Tinh kia giữ trò, phong toả mọi tin tức của anh về Tinh Thần...

Để có được vị trí như hôm nay, anh đã phải ép buộc bản thân mình những gì, chỉ có Vương Hân là biết rõ nhất. Tình cảm giữa hai người đàn ông, có thể có người sẽ kì thị, có người sẽ chán ghét, nhưng để tìm được một người hiểu mình, rất không dễ dàng.

.....

"La Thiếu, Mộc tiểu thư lại phát bệnh, đã trốn ra ngoài rồi ạ"

"Cái gì!..."

...

Lại trốn ra ngoài? Mộc Tinh Thần Không biết, La Tâm anh cũng không phải thần thánh, lần ra ngoài này, cuộc đời cô lại được chuyển sang một trang mới. Cuộc sống hoặc tươi đẹp, hoặc u ám, còn phải tùy vào...Ông trời sắp đặt...

....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Vạn vật giữ cái nắng chang hoà, có một chút nắng, một chút mưa, một chút hương thơm, một chút âm thanh hoà quyện vào bản nhạc của thiên nhiên. Giữa không gian yên bình còn thơm mùi sương, áng mây hồng bông bênh nhẹ trôi qua từng chiếc lá, một cô gái trẻ tung tăng đứng trên vách đồi hái hoa dại. Đã lâu lắm rồi, sau lần trốn đi chơi lần trước La Tâm không cho cô ra ngoài nữa.

Sao?

Muốn không cho cô tự do?

Năm mơ đi!

Trên tay cô đầy những cánh hoa đủ màu, từng chú bướm nhỏ thích thú bay đến vây xung quanh khóm hoa. Đôi mắt cô to tròn như trong suốt, khuôn mặt hơi ửng hồng, mang một chút nghịch ngợm. Dạo quanh một vòng, phía dưới đồi liền truyền lên tiếng bước chân.

Dưới đồi nhiều tiếng bước chân vang lên như muốn rung chuyển, hẳn là rất nhiều người đi. Nhưng mà, anh hai cô rất thương cô, sẽ không đánh cô đâu nhì! Lại nói, cô chưa muốn trở về, cô còn muốn lên đến đỉnh đồi nha! Nơi đó cực kì, cực kì mát.

À, còn đứa con Hiên Nghị của cô nữa. Mới 4 tuổi đầu mà chui rúc trong tổ chức, cả tuần nay không thấy mặt rồi. Nó không nhớ cô hay sao? Mặc kệ, lần sau sẽ dẫn Hiên Nghị lên đỉnh đồi một lần vậy.

Phải trốn thôi!

Đôi chân nhỏ bé ấy, cố sức chạy lên đỉnh đồi. Giống như là lần đầu tiên chạy trốn khỏi anh, như là muốn không bao giờ gặp lại. Những cái cây liên tục thật lùi về phía sau cô, nhưng tiếng bước chân kia như càng ngày càng gần cô hơn.

Và cô nhận ra...

Đó không phải là người của La Tâm!

Điều cô muốn nhất ngay bây giờ là mặc kệ những người kia là ai, nơi rừng vắng hoang sơ này, rất ít người biết đến. Có thể họ là người của tổ chức ngầm nào đó, nhưng một khi nơi trú ẩn của họ bị phát hiện thì chỉ có một lựa chọn là chết. Cô, chỉ có thể trốn chạy, bảo vệ tính mạng của mình.

Cô chạy, chạy đến cuối cùng là vực sâu. Từng hòn đất đá thi nhau rơi xuống, rồi mắt hút không nghe tiếng động. Cái vực này, rất sâu, hoặc có thể là vô đáy, cô nghĩ vậy.

Đám người kia chạy đến, vây quanh lấy cô, cô lùi dần, nhưng là, dưới chân cô đang là vực sâu.

"Thần Nhi, đứng yên đó!"

Cô nhìn về phía người thanh niên mang giọng nói âm trầm kia. Người đó, là người cô không thể nào quên được. Cô muốn quên lắm, rất muốn quên, nhưng là, mỗi lần nghĩ đến là mỗi lần khắc thêm sâu vào tâm. Hình bóng ấy, khuôn mặt ấy, mỗi ngày đều hiện hữu trước mặt cô là một phiên bản thu nhỏ, cô muốn quên đi, được sao?!

"Phía dưới là vực sâu, đừng lùi nữa! Thần Nhi!"

Đôi mắt anh hằn những tia máu trong hốc mắt, nhưng không phải là sự tức giận tột độ, mà là đau thương của một người dâng cho người mình yêu.

Đôi tay anh dang ra, để mong cô một lần chạy đến ngã vào lòng anh. Nhưng thực tế, đôi mắt cô ánh lên vẻ sợ hãi, thân cô run run sắp không đứng vững.

Anh, từng bước chân chậm chạp mà nhẹ nhàng, đi đến bên cô. Cánh tay ấy, vẫn mở, chờ cô chạy đến.

4 năm, 4 năm anh chờ đợi, 4 năm anh tìm kiếm, 4 năm anh nhớ về em, 4 năm thanh xuân anh dành cho một người con gái, đổi lại là cái sợ hãi khi đứng trước mặt anh. Là anh quá đáng ghét, hay em quá vô tình!

Bước chân anh chậm chạp mà chắc chắn, đủ để cô không hoảng loạn. Bởi anh sợ. Anh sợ, anh sẽ không đuổi kịp khi cô rơi xuống đó. Anh sợ, khi phải đối diện với ánh mắt vô hồn của cô. Anh sợ, một lần nữa trong tay nắm đi hơi ấm. Anh sợ....

....

Em là ai, trong hàng vạn ngôi sao trên bầu trời. Em là ai, trong 7 tỉ người trên thế giới. Em là ai, trong thế giới sinh linh nhỏ bé này. Mộc Tinh Thần, em là ai?

Anh không phải hoàng tử, đẹp trai tài giỏi. Anh không phải thần tiên, không có phép màu ban cho em. Anh không phải người tài cao, dùng kinh kong cứu em khỏi nguy hiểm. Anh chỉ có bản thân này, bảo vệ em, dù là tan xương nát thịt.

Mảnh đất cô đứng chợt gãy đôi, thân thể cô theo quán tính ngã ra phía sau. Đôi mắt to tròn khê nhắm lại, như là mặc cho số phận. Cô quay về đó chẳng khác nào quay về địa ngục, vậy thì giải thoát cho nhau, giải thoát cho cả hai đi.

"Thần Nhi!!!!!"

Cô chỉ nghe được thế thôi, "Thần Nhi", cô đã nghe biết bao nhiêu lần, nhưng có thể đây sẽ là lần cuối cô được nghe "người kia" gọi tên cô. Rơi xuống vách núi này, nếu không chết thì cũng là sống đời thực vật. Nhưng cô muốn mình chết đi, chết đi để không còn vương bận, chết đi để giải thoát, cô không muốn sống một cuộc đời vô nghĩa như thế này nữa.

Tâm thân nhỏ của cô run lên, sau lưng liền tuyền đến hơi ấm, đôi vai cô cũng có một bàn tay ấm siết chặt lại.

Anh đây là... đang rơi xuống vực cùng cô!

"Thần Nhi đừng sợ, không sao đâu. Có anh bên cạnh dù có đi đến đâu, anh vẫn sẽ không để em phải một mình"

"Tựa vào anh, em sẽ không thấy sợ nữa"

"Đừng rời xa anh, xin em"

"Anh thật mừng nguyện khi đến cuối đời được chết bên em. Hẹn anh lắm đúng không? Vậy thì để anh dùng tính mạng này, đền bù lại cho em"

"Anh xin lỗi"

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

Hai thân ảnh nhỏ bé lao vút xuống vách núi, xé tan ngọn gió ung dung bay ngang.

"Đừng sợ gì cả, có anh ở đây!" Anh vỗ nhẹ vào tấm lưng của cô, cầm đặt lên đầu cô, mùi hương của cô vẫn như lúc trước, tư vị ngọt ngào không bị vấy bẩn.

"Nếu như anh chết, em hãy sống luôn phần của anh. Và chăm sóc cho đứa trẻ kia, nếu muốn em có thể kết hôn với người đàn ông mà em thích. Và hãy chăm sóc bản thân mình thật tốt, khi anh không còn bên cạnh...."

Thân anh trong khắc kia va vào vách đá, đôi mắt kia tuyệt nhiên cũng mờ hẳn đi. Sau lưng anh, một dòng ấm nóng loang ra, cô có thể cảm nhận được, cú va chạm vừa rồi thật không hề nhẹ. Nhưng là, anh dù bất tỉnh nhưng vòng tay vẫn không buông cô ra.

Ngay lúc này đây, tìm cô bỗng dưng xao xuyến đến lạ thường. 4 năm kia, anh trải qua thế nào mà lại thay đổi đến không còn nhận ra như vậy? Từ khi nào ánh mắt anh nhìn cô lại ôn nhu như vậy? Từ khi nào vòng ôm của anh lại ấm áp như vậy?...

Khiến cô cứ như trầm luân vào đây!

"Tình" Đôi môi cô hé mở, tiếng kêu vừa rồi lại rất nhỏ. Nhưng cô biết, anh nghe thấy, anh đã mỉm cười dù không nói. Đôi mắt anh nhắm nghiền, nhưng ngay lúc này, cô không thích nó như vậy! Anh có thể nhìn cô bằng đôi mắt chán ghét như lúc xưa, anh có thể nhìn cô bằng đôi mắt khinh bỉ như lúc xưa. Nhưng hãy đừng im lặng, đừng nhắm mắt không quan tâm.

Anh đã hứa sẽ bảo vệ tính mạng cho em, dù đánh đổi cả mạng sống. Tha thứ cho anh, có thể đây là lần cuối anh gặp được em. Tha thứ cho anh, có thể anh không thể cùng sánh vai đi trên con đường mà em chọn. Tha thứ cho anh, những lỗi lầm mà trước đây anh mắc phải. Tha thứ cho anh...cầu xin em

.....

_____Hô Hô Hô, ta là anh soái ca đẹp trai, ta đã trở lại rồi đây!_____

Trong mơ màng cô nhìn thấy mình đang ở một nơi tối tăm, không có chút ánh sáng. Cô như một đứa trẻ bị bỏ rơi, cô rất sợ.

Cô một thân vấy trắng chạy trong màn đêm u uất, không có ai cả, cô có gọi cũng chỉ là tiếng gọi của cô vọng lại. Chẳng lẽ, cô chết rồi sao?

Trước mắt bỗng xuất hiện một chút sáng ở phía xa, cô liền tiến đến. Đây là...

Tia sáng kia như là màng hình máy chiếu, phát lên đoạn ghi hình. Trong đoạn, là hình ảnh một cậu bé đang nằm co ro dưới thùng rác, xung quanh là những tấm carton cũ đã nhàu nát, che chắn cho cậu. Cô vô thức đưa tay lên muốn chạm vào cậu, màng ảnh lại chuyển sang một đoạn khác. Vẫn là cậu bé ấy, đang ngấu nghiến nhai lấy miếng bánh mì khô, thì bị một đám trẻ lớn hơn giật lấy rồi dùng chân hung hăng dẫm nát chiếc bánh kia xuống đất.

Cậu bé ấy.... Cô lấy tay che miệng mình, đây là... Phi Tình lúc nhỏ sao?

Màng ảnh lại hiện lên một đoạn khác, vẫn cậu bé ấy, đang xoe tay xin những người đi đường. Vừa xin được vài đồng thì bị bọn ăn xin khác giành lấy. Và một đoạn nữa, cậu bé đang quỳ trước rất nhiều người, nhưng trong ánh mắt cậu vẫn toát ra vẻ điềm nhiên khó tả. Là một tên lưu manh giả danh trí thức, ăn mặc thanh lịch, thấy cậu được cho tiền liền bảo cậu là người ăn cắp tiền của hắn. Tất nhiên mọi người đều đứng về phe hắn và chỉ trích kẻ nằm dưới đáy xã hội này. Cậu, hôm nay lại là một đêm không ngủ.

Ánh mắt cô chột rừ xuống, anh... từng sống cuộc sống như thế này sao? Thật không thể tin được!

Ánh sáng kia chột vụt tắt, lòng cô như có tảng đá đè nặng. Anh, làm sao để có thể vượt qua như vậy?!

"Thần Nhi!"

Nghe tiếng gọi có phần quen thuộc, cô liền xoay người lại.

"Quản gia, người..."

"Nghe ta nói, đó là Tình Nhi lúc nhỏ. Ngay cả ta cũng không biết cuộc sống trước kia của Tình Nhi như thế nào. Nhưng ta biết, thứ nó cần không phải là địa vị, mà là một gia đình. Thằng bé thiếu vắng tình thương ngay từ lúc mới sinh ra, bị xã hội vùi dập trở thành kẻ nằm dưới đáy xã hội"

Ông im lặng một chút rồi nói tiếp.

"Con có biết vì sao, Tình Nhi hay giết người không biết lí do không?" Quản gia nhìn sang cô.

Cô liền lắc đầu thay cho câu trả lời. Cô rất muốn biết là đằng khác, bởi vì tính khí anh rất thất thường, đặc biệt là sau mỗi lần anh đi phê duyệt tài liệu, tâm tính như trở thành một con người khác. Lạnh huyết hơn, vô tình hơn.

"Việc đó phải kể về 20 năm trước, khi nhìn thấy Lão đại vì nó mà đỡ một phát súng phải mất mạng. Đó là cú shock rất lớn đối với thằng bé. Tình Nhi luôn coi Lão đại là cha mình mà hết sức trân quý, lại vì cứu sống mình mà mất mạng, đó là điều không thể tưởng. Sau đó, Tình Nhi đã giết tên ám sát đó. Đến sau này, mỗi lần nhớ đến Lão đại, tâm tính nó liền thay đổi đến chóng mặt. Thật ra, sau cú shock đó, Tình Nhi mắc phải bệnh đa nhân cách. Nhưng bệnh chỉ tái phát khi thằng bé nhớ đến Lão đại, còn những người khác thì không. Mỗi lần phát bệnh, nó không thể làm chủ được mình mà làm ra những chuyện điên cuồng, có lần nó nổi điên giết tất cả sát thủ trong tổ chức chỉ vì không bắt được một tên buôn lậu vũ khí. Mỗi lần nó phát bệnh thì trên người nó lại thêm một vết sẹo của cây roi điện. Ta thấy mình thật tàn nhẫn khi đánh nó đến ngất đi, nhưng mà nếu không làm vậy thì nó sẽ hủy diệt tất cả. Ta không muốn nhìn thấy công sức của Lão đại gầy dựng chừng ấy năm lại đổ nát.... Ta chỉ là đứng ở phía người cha nghĩ cho con, cầu xin con hãy đến bên Tình Nhi, xoa dịu nỗi đau cho nó. Ta biết đó là điều rất khó, nếu như ép buộc một người ở bên cạnh một người mà mình không yêu..."

"Con xin lỗi, con không thể thừa quản gia, con đã chết, con không thể chăm sóc cho anh ấy"

"Thần, con chưa chết, con vẫn còn sống. Chỉ là chưa đến lúc con tỉnh dậy"

Lời ông vừa dứt, cô cảm nhận được thân thể bỗng bay lên, bàn tay cô cũng dần tan biến.

"Hãy thay ta chăm sóc cho Tình Nhi!"

Giọng quản gia vọng lên trong tâm trí cô, như là nhắc nhở, lại mang một chút gì đó như là tình cảm tình thâm sâu sắc...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

"Quản gia...!"

Cô giật mình tỉnh dậy, mồ hôi nhễ nhại lăn dài trên má. Trước mặt cô, một màu trắng toát tồn tại, cô vừa xác định được mình đang ở nơi nào liền có bác sĩ vội vã đẩy cửa vào...

....

...

Dặn dò vài câu về bệnh của cô, bác sĩ cũng quay đầu bước ra ngoài một chữ cũng không nhắc đến Phi Tinh. Ông ta không biết còn có một người nữa sao?! Còn một người cùng cô rơi xuống vực đáy!

Cô cứ ngồi ngây ngốc ở đấy, một chữ cũng không nói ra được. Cô như một thiên sứ khoác trên người bộ đồ bệnh viện, ngồi nhìn ra ngoài như một đứa trẻ. Cô hòng cô khô khốc, hiện tại Phi Tinh như thế nào? Tại sao lại không ai nói với cô một chút gì? Có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không?

Đó không phải là "có phải", mà trong lòng cô nó là "chắc chắn". Cô biết chắc chắn anh đã xảy ra chuyện. Cô biết chắc chắn tất cả đều tại vì cô.

Nói thời gian làm con người thay đổi, cũng không phải là không đúng. Ai rồi cũng khác, nhưng cô nghĩ cũng chưa từng nghĩ, một người không tìm không phổi trong 4 năm lại thay đổi trở thành một người dịu dàng đến cực điểm, ôn nhu đến cực hạn, vì một người "từng lướt qua" đòi mình lại sẵn sàng hi sinh cả mạng sống. Có phải vì cô khiến anh hứng thú? Vậy thì đã qua bao năm, anh vẫn còn hứng thú với cô sao?

Cô thở dài một hơi, nhìn chai nước truyền dịch. Cô mệt mỏi lắm rồi, thân xác này đã từng chết, nếu như được sống cũng là một cái duyên. Có thể cô còn nợ anh, nợ anh một lời hứa. Và cô sẽ thực hiện...

Và thực hiện theo cách của cô...

Em xin lỗi...

...

Từ bên ngoài cửa kính phòng bệnh, hai thân ảnh to lớn nhìn vào bên trong, nhìn vào cô gái nhỏ bé kia đã thiếp ngủ từ lâu.

"Lãnh thiếu, ngài nên buông tay một chút. Cho cô ấy một chút tự do. Chỉ là lần này thôi, 3 tháng ngắn ngủi sẽ giúp ngài gặp được cô ấy, nếu như cứ luyến tiếc cho dù cả đời có ở bên cô ấy đi nữa, ngài cũng sẽ không giữ được cô ấy, cũng không nhìn thấy được cô ấy"

"Hoắc Phi..."

"Tôi mạn phép nói nhiều, nhưng ngài cứ do dự như vậy, cũng không phải là tác phong thường ngày của ngài. Còn có, tổ chức cần có người lãnh đạo"

"Lúc tôi không có ở đây hãy chăm sóc cho Thần, tôi chắc chắn sẽ trở về!"

"Vâng!"

"Tôi chắc chắn sẽ trở về" Một câu khẳng định của anh như một vết khắc sâu vào tường đá, mãi không phai mờ. 3 tháng ngắn ngủi, thời gian sẽ trôi qua nhanh thôi, anh chờ được 4 năm thì 3 tháng sẽ không là gì.

Thần Nhi, chờ anh, chờ anh nhìn em...lần nữa...

....

....

Thân anh bị va vào vách đá, cô cảm nhận được một dòng ấm nóng từ sau lưng anh. Nhưng cô đâu hay rằng, một khắc kia đầu anh cũng va đập mạnh vào khiến máu tuông ra như suối. Từ đó cướp đi đôi mắt của anh, cướp đi quá khứ của anh. Tất cả, như là chưa từng tồn tại...

....

Nghe được tin cô em gái lại chạy trên núi, xung quanh lại có nhiều ám vệ đi theo, nhưng lại không phải là người của anh. Anh liền tức giận đâm xuống gãy bàn, sau đó cùng Vương Hân, Xiên Bạch và vài sát thủ đi theo. Vừa đến nơi lại thấy một mảng tử hay như vậy. Cuối cùng thì tên ác ma kia cũng biết quý trọng đứa em gái nhỏ của anh. Nhưng mà....

Dưới kia là vực thẳm, chỉ e rơi xuống đó... là thịt nát xương tan!

Trong tâm của một người anh nhìn thấy em gái mình rơi xuống vực thì sẽ lao đến cứu, anh cũng không ngoại lệ. Nhưng đám người này, cư nhiên dám trái lệnh, không chịu buông anh ra.

"Buông ra!!!! Các người dám trái lệnh sao?! BUÔNG TAO RA!!!!"

Biết anh hiện tại rất kích động, Vương Hân nhìn một mảng như vậy cũng nhủu mày khó chịu. Sức của La Tâm mạnh bao nhiêu, ai cũng biết. Chỉ sợ trong một phút nữa thôi, ám vệ sẽ không giữ nổi được La Tâm

La Tâm có thể mất đi Tinh Thần, nhưng anh nhất định không thể thiếu La Tâm. Em gái thì em gái, đều không quan trọng, anh chỉ cần mỗi ngày sống bên cạnh La Tâm, anh có thể vứt bỏ mọi thứ. Anh có thể chết cùng La Tâm, nhưng mà, rơi xuống dưới kia La Tâm sẽ đau và anh cũng đau, đau gấp nhiều lần...

"La Tâm, xin lỗi..."

Vương Hân vừa thốt ra câu xin lỗi liền đánh cho La Tâm ngất đi rồi mang về biệt thự. Cùng lúc đó cũng ra lệnh cho Xiên Bạch nhảy xuống cứu Tinh Thần.

Thân là sát thủ thì Xiên Bạch dễ dàng biết được giảm lực đáp xuống đất để hạn chế việc bị thương. Nhưng là, may mắn, phía dưới vực là một con sông, vì vậy việc bị thương trở về con số không tròn trĩnh.

Mang được đôi nam nữ xa nhau 4 năm lên bờ, cô cũng mệt rã rời. Hôm nay, đáng ra cô được nghỉ vì hôm nay là "ngày của cô", lại là ngày mà sức khỏe cô không được tốt. Lúc này rơi xuống, cô rơi trúng nhánh cây, cũng có chút êm ái. Cả người mất sức rất nhiều, cử động còn khó huống chi là đứng lên, có thể nói nếu bây giờ có kẻ nào đó đánh cô một phát, chắc cô cũng chết luôn. Cô cũng chưa từng làm nhiệm vụ mà đến mức chân tay bủn rủn như thế này, thật là biết bóc lột con người mà! Nằm dài trên phiến đá nhuộm rêu xanh, lấy lại sức và chờ người xuống cứu.

Ánh nắng xuyên qua kẽ lá, mang một chút tư vị ấm áp, ánh mây trắng bồng bênh đi ngang qua nhìn xuống phía cô rồi lại mỉm cười ung dung đi tiếp. Lúc này trên núi, nhìn được một mảng lãnh mạn của cặp đôi nam x nam, cô bỗng thấy thật buồn. Dù sao đi nữa, cô cũng là con gái đã đi qua hơn 20 xuân xanh lại chưa từng để mắt tới một nam nhi nào khác. Có đôi lúc, cô cảm thấy giữa hai người đàn ông phát sinh tình cảm thì cũng có thể đi, nhưng đến mức sâu đậm như vậy, ngọt ngào như vậy. Không biết có nhiều người ghen tỵ sao?! Lại còn ngang nhiên ôm ấp, nói lời ngọt ngào trước mặt một cô gái chưa từng biết yêu như cô, cô vẫn thấy tủi thân thật nhiều. Giả như, cô cũng có một người vì mình như vậy, cô nguyện đánh đổi sinh mạng rồi khỏi tổ chức để đến bên người ấy...

"Tìm thấy rồi, Lãnh thiếu ở bên kia..."

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Hoắc Phi cùng vài ám vệ men theo con đường đá đi sang phía anh. Nhìn thấy anh bất tỉnh, tìm họ như ngừng đập, chỉ dám đứng sang một bên nhường đường cho Hoắc Phi tiến đến kiểm tra thân thể của anh.

Hoắc Phi lần lượt kiểm tra đến khi chắc chắn rằng anh và cô vẫn còn sống. Anh lần lượt chỉ dẫn cho đội ám vệ đưa thân thể hai người về. Đi được vài bước, anh liền dừng lại quay đầu nhìn Xiên Bạch đang nằm trên phiến đá.

"Cô không định quay về sao?"

Nghe có tiếng nói, cô cũng chẳng buồn quay đầu lại. Gì chứ, cứu được người còn không mau quay về, lại ở đây lo chuyện thiên hạ.

"Không" Cô lạnh lùng trả lời.

Nghe xong câu trả lời, anh chần chừ một lúc rồi nói:

"Bảo trọng!" Bỏ lại một câu, anh cất bước đi tiếp.

Mình có lòng hời như vậy, nếu không có việc gì thì tốt rồi. Dù sao đó cũng là người đã phi thân xuống cứu chủ nhân, anh không thể không quan tâm một chút. Nhưng mà, lòng anh lại nổi lên một cỗ tức giận, cô gái kia sao mà lạnh lùng quá. Giống như là... Phi Tinh lúc nhỏ vậy! Cứ tưởng mình đủ mạnh mẽ để vượt qua tất cả, nhưng ẩn giấu bên trong lại không hề như vậy.

Được thôi, không quan tâm nữa! Anh tự biết mình thừa thái mà!

Tiếng bước chân nhỏ dần rồi biến mất, cô khó khăn ngồi dậy. Cũng may, không bị phát hiện. Lúc này rơi xuống sông, quần áo thấm nước, vết máu dưới thân cũng loang ra nhiều hơn. Chết tiệt! Mụ "dì cả" lúc nào cũng đúng hẹn thế không biết. Làm cô phải khổ sở, chật vật như thế này.

Mùi máu tanh xộc lên mũi cô, vô cùng khó chịu. Cũng may thật, đây là núi vắng người, cô có thể tự đi về tổ chức, giải quyết mụ "dì" đáng ghét này.

"Hắc xì" Cô lấy tay lau chiếc mũi nhỏ của mình. Chắc do lúc này ngâm nước nên bị cảm rồi. Cũng tại mụ dì kia làm sức khỏe cô suy yếu đến mức này. Mặc kệ đi, về tổ chức rồi tính.

Cô đứng có chút không vững, cả người đều đau đến mức khó chịu, cái thân thể nữ nhân này hôm nay lại yếu đến như vậy. Giá như cô là con trai thì hay biết mấy, không phải chịu khổ nỗi tháng bị "dì" đến thăm một lần, cũng không cần phải o ép chính mình thành một người không cảm xúc.

Bụng cô đau, đau quá! Có phải là do lúc này rơi xuống cành cây quá mạnh hay không? Bây giờ lục phủ ngũ tạng đều trộn lẫn vào nhau. Cô cảm nhận được, máu trong người cô chảy ra nhiều hơn. Nhiều đến mức, cô không thể trụ nổi....

Từ cung co thắt mạnh mẽ, thân thể cô trong phút chốc ngã xuống nền đá lạnh.

Chết cô rồi!

....

Cảm thấy không yên tâm về cô gái kia lắm, anh quyết định quay trở lại mang cô ta về biệt thự để dưỡng thương. Dù là kẻ thù, nhưng đối với một phụ nữ thì không nên hơn thua làm gì. Nếu như cô ta là đàn ông thì anh đã đánh một phát cho hả dạ rồi mới quay về. Vả lại, cô ta cũng khá tốt với Mộc tiêu thư nên tạm giúp đỡ một lần đi.

Anh vừa trở lại thì cũng đúng lúc thân thể cô ngã xuống bất tỉnh. Bế cô trên tay, anh cảm thấy có chút gì đó khó chịu. Xoè tay ra là vết máu.

"Cô ta bị thương sao?" Anh mong lung suy nghĩ, bị thương như vậy lại không nói cho ai biết. Cô cũng thuộc dạng cứng đầu đi, nhưng mà, cũng thật tội nghiệp. Trên tay anh đầy những vết máu trên người cô, anh cũng mặc kệ. Cô ta đã hi sinh mình để cứu chủ nhân vậy thì mang về nuôi vài hôm rồi trả lại, chắc cũng không thể nào xảy ra giao tranh giữa hai thế lực đâu nhỉ? Mãi suy nghĩ đến khi có một chút gì đó xộc vào mũi...

không gian như lắng đọng...

....

Thời gian chuyển động như chậm dần...

....

Khuôn mặt anh đen lại...

...

Con mẹ nó, không phải máu do bị thương.. Mà là... mà là....*không nói nên lời*

Chết tiệt! biết vậy không quay lại cứu cho rồi...

....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Máu Lạnh Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

